

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 276

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 aprilie 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
99.	2	Acord între Guvernul României și Consiliul de Miniștri al Republicii Albania cu privire la cooperarea economică, științifică și tehnică.....	17–18
Convenție asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic	2–11	353. — Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul public al municipiului Carei și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Carei, județul Satu Mare.....	18–19
408. — Decret pentru promulgarea Legii privind acceptarea Convenției asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic, adoptată la Paris la 2 noiembrie 2001	11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 200 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) și ale art. 39 din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției	11–12	A/3.239. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.725/2006 privind situația din Somalia	19–20
Decizia nr. 235 din 20 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 ...	13–14	A/3.359. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.727/2006 privind situația din Republica Côte d'Ivoire.....	21–22
Decizia nr. 246 din 20 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 și art. 37 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	14–16	A/3.360. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.747/2007 privind neproliferarea/R.I.Iran	23–27
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
347. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Consiliul de Miniștri al Republicii Albania cu privire la cooperarea economică, științifică și tehnică, semnat la Tirana la 23 noiembrie 2006	16	A/3.361. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.749/2007 privind situația din Republica Ruanda	27–28
		A/3.362. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.731/2006 privind situația din Republica Liberia.....	28–29
REPUBLICĂRI			
		Legea voluntariatului nr. 195/2001	30–31

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind acceptarea Convenției asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic, adoptată la Paris la 2 noiembrie 2001

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se acceptă Convenția asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic, adoptată la Paris la 2 noiembrie 2001.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 aprilie 2007.
Nr. 99.

CONVENȚIE

asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic*)

Paris, 2 noiembrie 2001

Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, întrunită în cea de-a 31-a sesiune a sa, la Paris, între 15 octombrie și 3 noiembrie 2001,

recunoscând importanța patrimoniului cultural subacvatic ca parte integrantă a patrimoniului cultural al umanității și ca element deosebit de important al istoriei popoarelor, națiunilor și al relațiilor reciproce în ceea ce privește patrimoniul lor comun,

știind cât de importante sunt protecția și conservarea patrimoniului cultural subacvatic și că responsabilitatea acestei obligații aparține tuturor statelor,

constatând creșterea interesului și aprecierii publicului față de patrimoniul cultural subacvatic,

convinsă de importanța care revine cercetării, informării și educației pentru protecția și conservarea patrimoniului cultural subacvatic,

convinsă că publicul are dreptul să beneficieze de avantajele educative și recreative ale unui acces responsabil și inofensiv la patrimoniul cultural subacvatic *in situ* și că educarea publicului contribuie la o mai bună cunoaștere, apreciere și protecție a acestui patrimoniu,

conștientă de faptul că intervențiile neautorizate asupra patrimoniului cultural subacvatic reprezintă o amenințare la adresa acestuia și că este necesară adoptarea de măsuri mai severe pentru a împiedica asemenea intervenții,

conștientă de necesitatea de a răspunde în mod adecvat posibilului impact negativ pe care unele acțiuni legitime l-ar putea avea în mod întâmplător asupra patrimoniului cultural subacvatic,

deosebit de preocupată de intensificarea exploatarea comercială a patrimoniului cultural subacvatic și, în particular, de unele activități care au ca scop vânzarea, achiziționarea sau schimburile de elemente aparținând patrimoniului cultural subacvatic,

știind că progresele tehnologice facilitează descoperirea și accesul la patrimoniul cultural subacvatic,

convinsă că o cooperare între state, organizații internaționale, instituții științifice, organizații profesionale, arheologi, scafandri, alte părți interesate și publicul larg este indispensabilă pentru protecția patrimoniului cultural subacvatic,

considerând că prospectarea, explorările și protecția patrimoniului cultural subacvatic necesită accesul și folosirea de metode științifice specifice și utilizarea de tehnici și de materiale adecvate, precum și un înalt grad de specializare profesională, ceea ce indică adoptarea unor criterii uniforme în domeniu,

conștientă de necesitatea codificării și dezvoltării treptate de norme referitoare la protecția și conservarea patrimoniului cultural subacvatic, în conformitate cu dreptul și practicile internaționale, în special cu Convenția UNESCO cu privire la mijloacele de prevenire și interzicere a importului, exportului și transferului ilicit de bunuri culturale, din 14 noiembrie 1970, precum și cu Convenția UNESCO privind protecția patrimoniului mondial, cultural și natural, din 16 noiembrie 1972, și Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, din 10 decembrie 1982,

*) Traducere.

preocupată de ameliorarea eficacității măsurilor luate la nivel internațional, regional și național pentru conservarea *in situ* a elementelor de patrimoniu cultural subacvatic sau, dacă acest lucru este necesar în scopuri științifice sau de protejare, pentru a proceda, cu grijă, la recuperarea lor,

după ce a decis, în cea de-a 29-a sesiune a sa, că această problemă va face obiectul unei convenții internaționale,

adoptă în această zi de 2 noiembrie 2001 prezenta convenție.

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul prezentei convenții:

1. a) Prin *patrimoniu cultural subacvatic* se înțelege toate urmele existenței umane având caracter cultural, istoric sau arheologic, care au fost parțial ori în totalitate acoperite de apă, periodic sau în permanență, de cel puțin 100 de ani, cum ar fi:

- (i) siturile, structurile, clădirile, obiectele și resturile umane, în contextul arheologic și în mediul lor natural;
- (ii) navele, aeronavele, alte vehicule sau orice parte din acestea, împreună cu încărcătura sau orice alt conținut, în contextul arheologic și în mediul lor natural; și
- (iii) obiectele cu caracter preistoric.

b) Conductele și cablurile așezate pe fundul mării nu sunt considerate ca făcând parte din patrimoniul cultural subacvatic.

c) Instalațiile, altele decât conductele sau cablurile, așezate pe fundul mării și care sunt încă în uz, nu sunt considerate ca făcând parte din patrimoniul cultural subacvatic.

2. a) Prin *state părți* se înțelege statele care au consimțit să se considere obligate prin prezenta convenție și pentru care aceasta este în vigoare.

b) Prezenta convenție se aplică, *mutatis mutandis*, teritoriilor la care face referire art. 26 paragraful 2 b), care devin părți la prezenta convenție potrivit condițiilor definite în acest paragraf, în măsura în care termenul *state părți* se aplică acestor teritorii.

3. Prin *UNESCO* se înțelege Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

4. Prin *directorul general* se înțelege directorul general al UNESCO.

5. Prin *Zonă* se înțelege fundul mărilor și al oceanelor și subsolul acestora, în limitele jurisdicției naționale.

6. Prin *intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic* se înțelege o activitate care are ca obiect principal patrimoniul cultural subacvatic și care ar putea să aducă atingere materială sau să producă orice altfel de daune acestui patrimoniu, direct sau indirect.

7. Prin *intervenție care afectează întâmplător patrimoniul cultural subacvatic* se înțelege o activitate care, deși nu are ca obiect principal sau secundar patrimoniul cultural subacvatic, ar putea să aducă atingere materială sau să producă orice altfel de daune acestui patrimoniu, direct sau indirect.

8. Prin *nave și aeronave de stat* se înțelege nave de război și alte nave sau aeronave care, la data scufundării lor, aparțineau unui stat sau operau sub controlul său și erau utilizate exclusiv pentru servicii publice necomerciale, care sunt identificate ca atare și corespund definiției patrimoniului cultural subacvatic.

9. Prin *Norme* se înțelege Normele privind intervențiile directe asupra patrimoniului cultural subacvatic, așa cum sunt menționate la art. 33.

ARTICOLUL 2

Obiective și principii generale

1. Prezenta convenție își propune să asigure și să îmbunătățească protecția patrimoniului cultural subacvatic.

2. Statele părți vor coopera în scopul protecției patrimoniului cultural subacvatic.

3. Statele părți vor conserva patrimoniul cultural subacvatic, în beneficiul umanității, conform prevederilor prezentei convenții.

4. Statele părți vor lua fiecare sau, dacă este cazul, împreună toate măsurile necesare, în conformitate cu prezenta convenție și cu dreptul internațional, pentru protecția patrimoniului cultural subacvatic, utilizând, în acest scop, în funcție de capacitățile lor, cele mai adecvate mijloace de care dispun.

5. Conservarea *in situ* a patrimoniului cultural subacvatic va fi considerată o opțiune prioritară, înainte de autorizarea sau de întreprinderea oricărui fel de intervenție asupra acestui patrimoniu.

6. Elementele aparținând patrimoniului cultural subacvatic care au fost recuperate vor fi depozitate, conservate și administrate astfel încât să se asigure conservarea lor pentru o perioadă de timp îndelungată.

7. Patrimoniul cultural subacvatic nu poate face obiectul niciunui fel de exploatare comercială.

8. În conformitate cu practica statelor și cu dreptul internațional și, în special, cu Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, nicio dispoziție din prezenta convenție nu va putea fi interpretată ca modificând normele dreptului internațional și practica statelor referitoare la imunitățile suverane sau oricare dintre drepturile unui stat în ceea ce privește navele și aeronavele de stat.

9. Statele părți veghează ca resturile umane scufundate în apele maritime să fie respectate cum se cuvine.

10. Va fi încurajat accesul responsabil și inofensiv *in situ* al publicului la patrimoniul cultural subacvatic, în scopuri de observare sau de documentare, astfel încât să fie încurajate sensibilizarea publicului față de acest patrimoniu, precum și punerea în valoare și protecția acestuia, cu excepția cazului în care un asemenea acces este incompatibil cu protecția și gestionarea lui.

11. Nicio acțiune sau activitate realizată în baza prezentei convenții nu poate constitui fundament pentru proclamarea, susținerea sau contestarea oricărei revendicări referitoare la suveranitate sau la jurisdicția națională.

ARTICOLUL 3

Relația dintre prezenta convenție și Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării

Nicio prevedere din prezenta convenție nu va aduce atingere drepturilor, jurisdicției și obligațiilor pe care statele le au în baza dreptului internațional, inclusiv a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării. Prezenta convenție va fi interpretată și aplicată în contextul și în conformitate cu prevederile dreptului internațional, inclusiv ale Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării.

ARTICOLUL 4

Relația cu dreptul privind salvarea și dreptul privind bunurile găsite

Nicio activitate referitoare la patrimoniul cultural subacvatic căreia i se aplică prezenta convenție nu cade sub incidența dreptului privind salvarea sau a dreptului privind bunurile găsite decât dacă:

- a) este autorizată de autoritățile competente; și
- b) este în deplină conformitate cu prezenta convenție; și
- c) asigură garantarea protecției maxime a patrimoniului cultural subacvatic în cazul oricărei operațiuni de recuperare.

ARTICOLUL 5

Activități care afectează întâmplător patrimoniul cultural subacvatic

Toate statele părți vor utiliza cele mai bune mijloace de care dispun pentru a preveni sau a atenua orice efect advers pe care l-ar putea avea activitățile care țin de jurisdicția lor și care afectează întâmplător patrimoniul cultural subacvatic.

ARTICOLUL 6

Acorduri bilaterale regionale sau alte acorduri multilaterale

1. Statele părți sunt încurajate să încheie acorduri bilaterale, regionale sau alte acorduri multilaterale ori să îmbunătățească acordurile existente, în vederea asigurării conservării patrimoniului cultural subacvatic. Toate aceste acorduri trebuie să fie în deplină conformitate cu dispozițiile prezentei convenții și să nu diminueze caracterul său universal. În cadrul unor asemenea acorduri, statele pot adopta norme și reglementări care să asigure o mai bună protecție a patrimoniului cultural subacvatic decât cele adoptate în cadrul prezentei convenții.

2. Părțile la astfel de acorduri bilaterale, regionale sau multilaterale pot invita statele care au o legătură verificabilă — în special o legătură culturală, istorică sau arheologică — cu patrimoniul cultural subacvatic, la care se face referire, să adere la aceste acorduri.

3. Prezenta convenție nu modifică drepturile și obligațiile statelor părți privind protecția navelor scufundate, care rezultă din alte acorduri bilaterale, regionale sau multilaterale încheiate înainte de adoptarea prezentei convenții și mai ales dacă acestea sunt conforme obiectivelor sale.

ARTICOLUL 7

Patrimoniul cultural subacvatic din apele interioare, din apele arhipelagice și din marea teritorială

1. În exercițiul suveranității lor, statele părți au dreptul exclusiv de a reglementa și autoriza intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic din apele lor interioare, din apele arhipelagice și din marea lor teritorială.

2. Fără a aduce atingere celorlalte acorduri internaționale și normelor de drept internațional privind protecția patrimoniului cultural subacvatic, statele părți vor impune, pentru intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic din apele lor interioare, din apele arhipelagice și din marea lor teritorială, aplicare Normelor.

3. În exercițiul suveranității lor și conform practicilor generale dintre state, în vederea cooperării pentru adoptarea celor mai bune metode pentru protecția navelor

și aeronavelor de stat, statele părți vor trebui să informeze statul parte sub al cărui pavilion se găsesc acestea sau alte state care au o legătură verificabilă cu acestea — în special culturală, istorică ori arheologică — despre descoperirea unor astfel de nave sau aeronave de stat identificabile în interiorul apelor lor arhipelagice și al apelor mării lor teritoriale.

ARTICOLUL 8

Patrimoniul cultural subacvatic din zona contiguă

Fără a aduce atingere și în plus față de art. 9 și 10, precum și în aplicarea art. 303 paragraful 2 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, statele părți pot reglementa și autoriza intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic din zona lor contiguă. În cadrul acestor acțiuni, vor impune aplicarea Normelor.

ARTICOLUL 9

Declararea și notificarea în zona economică exclusivă și pe platoul continental

1. Toate statele părți au responsabilitatea protejării patrimoniului cultural subacvatic din zona economică exclusivă și din cea a platoului continental, conform prezentei convenții. În consecință:

a) când un cetățean al statului sau o navă care arborează pavilionul acestuia fac o descoperire ori în vedere o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic situat în zona sa economică exclusivă sau pe platoul său continental, statul parte respectiv va cere cetățeanului sau căpitanului vasului să declare această descoperire sau intervenția sa;

b) în zona economică exclusivă sau pe platoul continental al unui alt stat parte:

(i) statele părți vor cere cetățeanului lor sau căpitanului vasului să le declare această descoperire ori intervenție atât lor, cât și celui alt stat parte; sau, după caz,

(ii) un stat parte va cere cetățeanului său ori căpitanului vasului să declare descoperirea sau intervenția sa și va asigura transmiterea rapidă și eficace a informației respective tuturor celorlalte state părți.

2. La depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare, fiecare stat parte va preciza modul în care va transmite declarațiile prevăzute la paragraful 1b).

3. Orice stat parte va notifica directorului general descoperirile sau intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic care i-au fost aduse la cunoștință în baza paragrafului 1.

4. Directorul general va pune imediat la dispoziție tuturor statelor părți orice informație care i-a fost adusă la cunoștință în baza paragrafului 3.

5. Orice stat parte poate informa statul parte în a cărui zonă economică exclusivă sau pe al cărui platou continental se găsește patrimoniul cultural subacvatic că dorește să fie consultat în ceea ce privește modul de asigurare a unei protecții efective a acestui patrimoniu. Această declarație trebuie să se bazeze pe existența unei legături verificabile, în special a unei legături culturale, istorice sau arheologice a celui stat cu patrimoniul cultural subacvatic respectiv.

ARTICOLUL 10

Protecția patrimoniului cultural subacvatic în zona economică exclusivă și pe platoul continental

1. Nu va putea fi acordată nicio autorizație pentru o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic situat în zona economică exclusivă sau pe platoul continental decât în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

2. Un stat parte în a cărui zonă economică exclusivă sau pe al cărui platou continental se găsește un patrimoniu cultural subacvatic are dreptul să interzică sau să autorizeze orice intervenție asupra acestui patrimoniu, pentru a împiedica lezarea drepturilor sale suverane sau a jurisdicției sale, așa cum sunt ele recunoscute de dreptul internațional, inclusiv de Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării.

3. Când se descoperă un element de patrimoniu cultural subacvatic sau când se are în vedere o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic în zona economică exclusivă sau pe platoul continental aparținând unui stat parte, acest stat parte:

a) consultă toate celelalte state părți care și-au manifestat interesul pentru aceasta, conform art. 9 paragraful 5, asupra celui mai bun mod de a proteja patrimoniul cultural subacvatic;

b) coordonează aceste consultări în calitate de stat coordonator, în afară de cazul în care declară explicit că nu dorește să facă acest lucru, situație în care statele părți care și-au manifestat interesul pentru aceasta, conform art. 9 paragraful 5, desemnează un stat coordonator.

4. Fără a aduce atingere obligațiilor tuturor părților de a proteja patrimoniul cultural subacvatic prin adoptarea măsurilor necesare, conforme dreptului internațional, pentru prevenirea oricărui pericol imediat la adresa patrimoniului cultural subacvatic, în special jaful, statul coordonator poate să ia toate măsurile oportune și/sau să acorde toate autorizațiile necesare, conform prezentei convenții, și, la nevoie, înainte de orice consultare, pentru prevenirea oricărui pericol imediat la adresa patrimoniului cultural subacvatic, pericol determinat fie de acțiuni umane, fie de alte cauze, inclusiv jaful. Pentru adoptarea acestor măsuri poate fi solicitată asistența altor state părți.

5. Statul coordonator:

a) pune în aplicare măsurile de protecție care au fost convenite de statele participante la consultare, inclusiv statul coordonator, cu excepția cazului în care statele consultate, inclusiv statul coordonator, decid ca aceste măsuri să fie puse în aplicare de un alt stat parte;

b) eliberează toate autorizațiile necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor astfel stabilite, conform Normelor, cu excepția cazului în care statele consultate, inclusiv statul coordonator, decid ca aceste autorizații să fie eliberate de un alt stat parte;

c) poate realiza orice fel de cercetare preliminară necesară asupra patrimoniului cultural subacvatic și eliberează toate autorizațiile necesare în respectiva situație și transmite fără întârziere directorului general rezultatele acestei cercetări, iar acesta pune imediat aceste informații la dispoziția celorlalte state părți.

6. În coordonarea acestor consultări, în adoptarea acestor măsuri și prin realizarea oricărui cercetări preliminară sau eliberarea de autorizații în baza prezentului articol, statul coordonator acționează în numele statelor părți în ansamblul lor și nu în propriul său interes. O astfel de acțiune nu poate constitui prin ea însăși baza vreunei

fel de revendicare a unui drept preferențial sau jurisdicțional neconsacrat prin dreptul internațional și, în special, prin Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării.

7. Sub rezerva dispozițiilor paragrafelor 2 și 4, nicio intervenție asupra vreunei nave sau aeronave de stat nu poate fi realizată fără acordul statului sub al cărui pavilion aceasta se găsește sau fără colaborarea statului coordonator.

ARTICOLUL 11

Declararea și notificarea în Zonă

1. Toate statele părți au responsabilitatea protejării patrimoniului cultural subacvatic din Zonă, conform prezentei convenții și art. 149 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării. În consecință, când un cetățean al unui stat parte sau un vas care arborează pavilionul său face o descoperire ori are intenția să realizeze o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic situat în Zonă, acest stat parte va cere cetățeanului său ori căpitanului vasului să îi raporteze această descoperire sau intervenție.

2. Statele părți vor notifica directorului general și secretarului general al Autorității Internaționale a Fundurilor Marine descoperirile sau intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic care le-au fost astfel semnalate.

3. Directorul general pune fără întârziere la dispoziția tuturor statelor părți informațiile care îi sunt astfel notificate.

4. Orice stat parte poate declara directorului general că dorește să fie consultat asupra modului în care se asigură protecția efectivă a acestui patrimoniu cultural subacvatic. Această declarație trebuie să se bazeze pe existența unei legături verificabile între statul respectiv și acel patrimoniu cultural subacvatic, ținând cont mai ales de drepturile preferențiale ale statelor, de natură culturală, istorică sau arheologică.

ARTICOLUL 12

Protecția patrimoniului cultural subacvatic în Zonă

1. Nu va putea fi eliberată nicio autorizație pentru o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic situat în Zonă decât în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

2. Directorul general invită toate statele părți care și-au exprimat interesul, conform art. 11 paragraful 4, să se consulte asupra celui mai bun mod de a proteja patrimoniul cultural subacvatic și să desemneze un stat parte care să coordoneze aceste consultări în calitate de stat coordonator. Directorul general va invita și Autoritatea Internațională a Fundurilor Marine să participe la astfel de consultări.

3. Toate statele părți pot lua orice măsură pe care o consideră oportună, conform prezentei convenții, la nevoie înaintea oricărei consultări, pentru a preîntâmpina orice pericol imediat la adresa patrimoniului cultural subacvatic, fie că acest pericol este rezultatul activității umane, fie că este datorat altor cauze, și, cu deosebire, jafului.

4. Statul coordonator:

a) pune în aplicare măsurile de protecție care au fost stabilite de statele participante la consultare, inclusiv statul coordonator, cu excepția cazului în care statele participante la consultare, inclusiv statul coordonator, decid ca aceste măsuri să fie puse în aplicare de un alt stat parte; și

b) eliberează toate autorizațiile necesare în vederea aplicării măsurilor astfel convenite, în conformitate cu prezenta convenție, cu excepția cazului în care statele participante la consultare, inclusiv statul coordonator, decid ca aceste autorizații să fie eliberate de un alt stat parte.

5. Statul coordonator poate realiza orice cercetare preliminară necesară a patrimoniului cultural subacvatic, eliberează toate autorizațiile necesare în acest scop și transmite fără întârziere rezultatele acestora directorului general, care pune imediat aceste informații la dispoziția celorlalte state părți.

6. În coordonarea acestor consultări, în adoptarea acestor măsuri și prin realizarea oricăror cercetări preliminare sau eliberarea de autorizații în baza prezentului articol, statul coordonator acționează în beneficiul întregii umanități, în numele tuturor statelor părți. În ceea ce privește patrimoniul vizat, o atenție deosebită se acordă drepturilor preferențiale ale statelor, de origine culturală, istorică sau arheologică.

7. Niciun stat parte nu va întreprinde sau autoriza intervenții asupra vreunei nave sau aeronave de stat în Zonă fără acordul statului sub al cărui pavilion aceasta se găsește.

ARTICOLUL 13

Imunitatea suverană

Nu sunt obligate să raporteze descoperirile de patrimoniu cultural subacvatic, conform art. 9, 10, 11 și 12, navele de război și alte nave guvernamentale sau aeronave militare care beneficiază de imunitate suverană, care funcționează în scopuri necomerciale în cursul operațiunilor lor obișnuite și care nu iau parte la intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic. Totuși, prin adoptarea de măsuri care să nu aibă efecte negative asupra operațiunilor sau capacităților operaționale ale navelor de război, ale altor nave guvernamentale sau aeronave militare care beneficiază de imunitate suverană și care operează în scopuri necomerciale, statele părți veghează ca acestea să se conformeze, pe cât este posibil și realizabil, dispozițiilor art. 9, 10, 11 și 12.

ARTICOLUL 14

Controlul asupra intrărilor în teritoriu, asupra comerțului și posesiei

Statele părți iau măsuri pentru a împiedica intrarea pe teritoriul lor, comerțul și posesia de elemente de patrimoniu cultural subacvatic exportate ilicit și/sau recuperate, atunci când această recuperare a fost realizată cu încălcarea dispozițiilor prezentei convenții.

ARTICOLUL 15

Neutilizarea zonelor din jurisdicția părților

Statele părți vor lua măsuri pentru a interzice utilizarea teritoriului lor, inclusiv a porturilor maritime, precum și a insulelor artificiale, instalațiilor și structurilor din jurisdicția lor exclusivă sau plasate sub controlul lor exclusiv, în scopul realizării de intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic neconforme cu dispozițiile prezentei convenții.

ARTICOLUL 16

Măsuri privind cetățenii și navele

Statele părți iau toate măsurile pe care le consideră oportune pentru a se asigura că cetățenii lor și navele care arborează pavilionul lor nu vor realiza intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic în modalități care nu sunt conforme cu prezenta convenție.

ARTICOLUL 17

Sancțiuni

1. Toate statele părți vor impune sancțiuni pentru încălcarea măsurilor pe care le-a adoptat în vederea punerii în aplicare a prezentei convenții.

2. Sancțiunile aplicabile pentru încălcarea acestor măsuri trebuie să fie suficient de severe pentru a garanta respectarea prezentei convenții și pentru a descuraja aceste infracțiuni, oriunde acestea ar putea avea loc, și trebuie să îi priveze pe contravenienți de profiturile obținute din activitățile lor ilicite.

3. Statele părți cooperează pentru a asigura aplicarea sancțiunilor decise în baza prezentului articol.

ARTICOLUL 18

Confiscarea și dispunerea de elemente de patrimoniu cultural subacvatic

1. Fiecare stat parte va lua măsuri în vederea confiscării, pe teritoriul său, a elementelor de patrimoniu cultural subacvatic care au fost recuperate într-o manieră neconformă cu dispozițiile prezentei convenții.

2. Fiecare stat parte care a confiscat elemente de patrimoniu cultural subacvatic în aplicarea prezentei convenții le va înregistra, le va proteja și va lua toate măsurile necesare pentru a asigura stabilizarea lor.

3. Fiecare stat parte care a confiscat elemente de patrimoniu cultural subacvatic în aplicarea prezentei convenții va notifica acest lucru directorului general și oricărui stat care are o legătură verificabilă cu respectivul patrimoniu cultural subacvatic, în special o legătură culturală, istorică sau arheologică.

4. Statul parte care a confiscat elemente de patrimoniu cultural subacvatic va face astfel încât să se dispună de acestea în interes general, ținând seama de imperativele de conservare și cercetare, de necesitatea reconstituirii colecțiilor dispersate, de cerințele în materie de acces al publicului, de expunere și educație, precum și de interesele oricărui stat care are o legătură verificabilă cu respectivul patrimoniu cultural subacvatic, în special o legătură culturală, istorică sau arheologică.

ARTICOLUL 19

Cooperarea și schimbul de informații

1. Părțile cooperează și își acordă reciproc asistență în vederea asigurării protejării și gestionării patrimoniului cultural subacvatic în cadrul prezentei convenții, mai ales, când acest lucru este posibil, prin colaborare în ceea ce privește explorarea, excavarea, documentarea, conservarea, studiul și punerea în valoare a acestui patrimoniu.

2. În măsura în care obiectivele prezentei convenții o permit, toate statele părți vor face schimb de informații cu alte state părți în ceea ce privește, mai ales, descoperirea de elemente ale acestui patrimoniu, localizarea lor, elementele care au fost excavate sau recuperate fără

respectarea prevederilor prezentei convenții sau cu încălcarea altor dispoziții din dreptul internațional, precum și metodele și tehnicile științifice adecvate și evoluția dreptului aplicabil acestui patrimoniu.

3. Informațiile referitoare la descoperirea sau localizarea de elemente ale patrimoniului cultural subacvatic, care sunt comunicate între statele părți sau între UNESCO și statele părți, vor avea un caracter confidențial și vor fi comunicate exclusiv serviciilor competente ale statelor părți, în măsura în care acest lucru este conform legislației lor naționale, atât timp cât divulgarea lor ar putea pune în pericol conservarea respectivelor elemente ale acestui patrimoniu.

4. Fiecare stat parte va lua toate măsurile pe care le consideră oportune, inclusiv, dacă este posibil, prin utilizarea bazelor de date internaționale corespunzătoare pentru a difuza informațiile de care dispune asupra patrimoniului cultural subacvatic excavat sau recuperat cu încălcarea prevederilor prezentei convenții sau a dreptului internațional.

ARTICOLUL 20

Sensibilizarea publicului

Fiecare stat parte va lua toate măsurile posibile pentru a determina publicul să înțeleagă valoarea și interesul patrimoniului cultural subacvatic și importanța protecției acestuia prin prezenta convenție.

ARTICOLUL 21

Formarea pentru arheologia subacvatică

Toate statele părți vor coopera în scopul de a oferi o formare profesională în domeniul arheologiei subacvatice, precum și al tehnicilor de conservare a patrimoniului cultural subacvatic și pentru realizarea, în condiții prestabilite, a unor transferuri de tehnologie în domeniul patrimoniului cultural subacvatic.

ARTICOLUL 22

Autoritățile competente

1. Pentru a veghea la corecta punere în aplicare a prezentei convenții, statele părți își vor crea autorități competente în domeniu sau le vor consolida, dacă este cazul, pe cele existente, pentru a iniția crearea, administrarea și actualizarea unui inventar al patrimoniului cultural subacvatic și pentru a asigura în mod eficace protecția, conservarea, punerea în valoare și gestionarea patrimoniului cultural subacvatic, precum și cercetările și educația necesare.

2. Statele părți vor comunica directorului general numele și adresa autorităților competente în materie de patrimoniu cultural subacvatic.

ARTICOLUL 23

Conferințele statelor părți

1. Directorul general va convoca o conferință a statelor părți înainte de împlinirea unui an de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, apoi cel puțin o dată la 2 ani. Directorul general poate convoca o conferință extraordinară a statelor părți, la cererea majorității acestora.

2. Conferința statelor părți va stabili funcțiile și responsabilitățile proprii.

3. Conferința statelor părți va adopta propriul regulament interior.

4. Conferința statelor părți poate stabili un consiliu consultativ științific și tehnic, format din experți numiți de statele părți, cu respectarea principiilor distribuției geografice echitabile și echilibrului între sexe.

5. Consiliul consultativ științific și tehnic acordă asistență Conferinței statelor părți, în funcție de nevoile acesteia, în probleme cu caracter științific sau tehnic privind punerea în aplicare a Normelor.

ARTICOLUL 24

Secretariatul convenției

1. Directorul general asigură secretariatul prezentei convenții.

2. Funcțiile secretariatului cuprind, între altele:

a) organizarea conferințelor statelor părți, conform art. 23 paragraful 1;

b) asistarea statelor părți în vederea punerii în aplicare a deciziilor Conferinței statelor părți.

ARTICOLUL 25

Rezolvarea pașnică a diferendelor

1. Orice diferend între două sau mai multe state părți în legătură cu interpretarea sau aplicarea prezentei convenții va face obiectul unor negocieri purtate cu bună-credință sau prin alte mijloace de rezolvare pașnică, la alegerea lor.

2. Dacă aceste negocieri nu permit rezolvarea diferendului într-un termen rezonabil, acesta poate fi supus medierii UNESCO, cu acordul statelor părți implicate.

3. Dacă nu se face apel la mediere sau dacă medierea nu permite găsirea unei rezolvări, oricărui diferend i se aplică, *mutatis mutandis*, dispozițiile referitoare la rezolvarea diferendelor, enunțate în partea a XV-a a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, indiferent dacă aceste state sunt sau nu parte la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării.

4. Orice procedură aleasă de un stat parte la prezenta convenție și la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, în temeiul art. 287 din aceasta, se aplică rezolvării diferendelor în virtutea prezentului articol, în afara cazului în care acest stat parte a ales, în momentul în care a ratificat, a acceptat, a aprobat ori a aderat la prezenta convenție sau în orice alt moment ulterior, o altă procedură, în conformitate cu art. 287, de rezolvare a diferendelor care ar rezulta din prezenta convenție.

5. În momentul în care a ratificat, a acceptat, a aprobat ori a aderat la prezenta convenție sau în orice alt moment ulterior, un stat parte la prezenta convenție care nu este parte la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării este liber să-și aleagă, printr-o declarație scrisă, unul sau mai multe dintre mijloacele enunțate la art. 287 paragraful 1 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, în vederea rezolvării diferendelor în temeiul prezentului articol. Art. 287 se aplică acestei declarații, precum și oricărui diferend în care acest stat este parte și care nu este vizat de o declarație în vigoare. Pentru conciliere și arbitraj, conform anexelor V și VII la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, acest stat este abilitat să desemneze conciliatori și arbitri care să fie incluși pe listele menționate în art. 2 din anexa V și în art. 2 din anexa VII, în vederea rezolvării diferendelor rezultate din prezenta convenție.

ARTICOLUL 26

Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea

1. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării statelor membre ale UNESCO.

2. Prezenta convenție este supusă aderării:

a) statelor nemembre ale UNESCO, dar membre ale Organizației Națiunilor Unite sau membre ale unei instituții specializate din sistemul Națiunilor Unite sau al Agenției Internaționale a Energiei Atomice, precum și a statelor părți la Statutul Curții Internaționale de Justiție, precum și a oricărui stat invitat să adere la ea de către Conferința generală a UNESCO;

b) teritoriilor care beneficiază de o autonomie internă completă, recunoscută ca atare de Organizația Națiunilor Unite, dar care nu sunt pe deplin independente, conform Rezoluției 1514 (XV) a Adunării Generale, și care sunt competente în chestiunile la care face referire prezenta convenție, având inclusiv competența de a încheia tratate în aceste domenii.

3. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi depuse la directorul general.

ARTICOLUL 27

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de-al 20-lea instrument la care face referire art. 26, dar numai pentru cele 20 de state sau teritorii care vor fi depuse astfel respectivul instrument. Prezenta convenție va intra în vigoare pentru oricare alt stat sau teritoriu la 3 luni de la depunerea de către acesta a respectivului instrument.

ARTICOLUL 28

Declarația referitoare la apele continentale

La data ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezenta convenție sau la orice dată ulterioară, orice stat parte poate declara că Normele se aplică apelor sale continentale care nu au caracter maritim.

ARTICOLUL 29

Limitarea ariei geografice de aplicare

La data ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezenta convenție, un stat sau un teritoriu poate stipula, printr-o declarație către depozitarul prezentei convenții, că aceasta nu se aplică anumitor părți specificate ale teritoriului său, ale apelor sale interioare, ale apelor sale arhipelagice sau ale mării sale teritoriale și va preciza care sunt motivele pentru care face acest lucru. Pe cât posibil și în cel mai scurt termen posibil, statul respectiv se va strădui să creeze condițiile care să permită aplicarea prezentei convenții și în zonele specifice precizate în declarația sa; din momentul în care acest lucru va fi realizat, acesta își va retrage declarația, total sau parțial.

ARTICOLUL 30

Rezerve

Cu excepția art. 29, nu pot fi formulate rezerve la adresa prezentei convenții.

ARTICOLUL 31

Amendamente

1. Orice stat parte poate propune amendamente la prezenta convenție, prin comunicare scrisă adresată

directorului general. Directorul general va transmite această comunicare tuturor statelor părți. Dacă, în următoarele 6 luni de la data transmiterii comunicării, cel puțin jumătate din numărul statelor părți răspunde favorabil solicitării, directorul general va prezenta respectiva propunere la următoarea conferință a statelor părți pentru discuții și eventuală adoptare.

2. Amendamentele se adoptă cu majoritatea a două treimi din numărul statelor părți prezente și participante la vot.

3. Odată adoptate, amendamentele la prezenta convenție sunt înaintate statelor părți pentru ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

4. Pentru statele părți care le-au ratificat, acceptat, aprobat sau care au aderat la acestea, amendamentele la prezenta convenție intră în vigoare în termen de 3 luni de la depunerea instrumentelor la care se face referire în paragraful 3 de către două treimi din numărul statelor părți. Ulterior, pentru orice stat sau teritoriu care ratifică, acceptă, aprobă sau care aderă la respectivul amendament, acesta intră în vigoare la 3 luni de la data depunerii de către statul parte a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare.

5. Un stat sau un teritoriu care devine parte la prezenta convenție după intrarea în vigoare a unui amendament în conformitate cu paragraful 4, cu excepția cazului în care își va fi exprimat o intenție diferită, este considerat:

a) parte la prezenta convenție așa cum a fost amendată; și

b) parte la prezenta convenție neamendată în legătură cu orice alt stat parte care nu este obligat prin acest amendament.

ARTICOLUL 32

Denunțarea

1. Un stat parte poate denunța prezenta convenție printr-o notificare scrisă adresată directorului general.

2. Denunțarea intră în vigoare la 12 luni de la data primirii notificării, cu excepția situației în care notificarea prevede o dată ulterioară.

3. Denunțarea nu va afecta cu nimic datoria niciunui stat parte de a se achita de obligațiile enunțate în prezenta convenție, cărora trebuie să li se conformeze în baza dreptului internațional, independent de aceasta.

ARTICOLUL 33

Normele

Normele anexate la prezenta convenție sunt parte integrantă a acesteia și, cu excepția situației în care există o dispoziție contrară explicită, orice trimitere la prezenta convenție se referă și la Norme.

ARTICOLUL 34

Înregistrarea la Organizația Națiunilor Unite

Conform prevederilor art. 102 din Carta Națiunilor Unite, prezenta convenție va fi înregistrată la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite, la cererea directorului general.

ARTICOLUL 35

Versiunile autorizate

Prezenta convenție a fost redactată în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, toate cele 6 texte fiind în mod egal autentice.

N O R M E

privind intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic

I. Principii generale

Norma 1. Pentru protecția patrimoniului cultural subacvatic, conservarea *in situ* va fi considerată ca fiind prima opțiune. Prin urmare, intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic nu vor fi autorizate decât dacă sunt realizate într-o manieră compatibilă cu protecția acestui patrimoniu și pot fi autorizate, cu această condiție, dacă contribuie în mod semnificativ la protejarea, cunoașterea sau punerea în valoare a patrimoniului amintit.

Norma 2. Exploatarea comercială a patrimoniului cultural subacvatic în scopuri de tranzacționare sau speculă ori dispersia sa iremediabilă sunt fundamental incompatibile cu protecția și buna administrare a acestui patrimoniu. Elementele patrimoniului cultural subacvatic nu pot face obiectul nici al unor tranzacții, nici al unor operațiuni de vânzare, cumpărare sau troc ca bunuri comerciale.

Prezenta normă nu poate fi interpretată ca împiedicând:

a) furnizarea de servicii arheologice profesioniste sau de servicii conexe necesare, a căror natură și ale căror scopuri sunt întru totul conforme prezentei convenții, fiind supuse autorizării de către autoritățile competente;

b) depozitarea de elemente de patrimoniu cultural subacvatic, recuperate în cadrul unui proiect de cercetare desfășurat în conformitate cu prezenta convenție, atâta vreme cât aceasta nu aduce atingere interesului științific sau cultural ori integrității elementelor recuperate și nici nu determină împrăștierea lor iremediabilă; este conformă normelor 33 și 34 și este supusă autorizării de către autoritățile competente.

Norma 3. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic nu trebuie să aibă asupra acestuia efecte negative mai mari decât este necesar pentru atingerea obiectivelor proiectului.

Norma 4. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic vor utiliza tehnici și metode de prospectare nondistructive de preferință pentru recuperarea obiectelor. Dacă excavarea sau recuperarea se dovedesc necesare în scopuri de cercetare științifică sau de protecție definitivă a patrimoniului cultural subacvatic, trebuie să fie utilizate metodele și tehnicile cele mai puțin distructive și să fie favorizată conservarea vestigiilor.

Norma 5. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic vor evita să afecteze inutil resturile umane și locurile sacre.

Norma 6. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic vor fi strict reglementate, astfel încât informația culturală, istorică și arheologică colectată să fie înregistrată în mod corespunzător.

Norma 7. Accesul *in situ* al publicului la patrimoniul cultural subacvatic trebuie încurajat, cu excepția cazurilor în care un astfel de acces este incompatibil cu protecția și administrarea sitului.

Norma 8. Cooperarea internațională în materia intervenției asupra patrimoniului cultural subacvatic va fi încurajată în scopul de a înlesni schimburile eficiente între arheologi și alți specialiști competenți și de a folosi cât mai bine competențele acestora.

II. Propunerea de proiect

Norma 9. Înaintea oricărei intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic va trebui elaborată o propunere de

proiect care va fi supusă spre aprobare autorităților competente și avizării de către comunitatea științifică.

Norma 10. Propunerea de proiect va cuprinde:

- o evaluare a studiilor preexistente sau preliminare;
- enuțarea obiectivelor proiectului;
- metodele și tehnicile care vor fi utilizate;
- planul de finanțare;
- calendarul prevăzut pentru realizarea proiectului;
- componența echipei responsabile de proiect, cu indicarea calificărilor, funcțiilor și a experienței fiecăruia dintre membrii săi;
- planurile de analiză și alte activități de realizat ulterior muncii pe șantier;
- un program de conservare a materialului arheologic și a sitului, în strânsă cooperare cu autoritățile competente;
- un proiect de administrare și de întreținere a sitului pe întreaga durată a proiectului;
- un program de documentare;
- un plan de securitate;
- o politică de mediu;
- modalitățile de colaborare cu muzee și alte instituții, în special științifice;
- un plan de pregătire a rapoartelor;
- modalitățile de depozitare a arhivelor, inclusiv a elementelor de patrimoniu cultural subacvatic recuperate; și
- un program de publicare.

Norma 11. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic trebuie să se desfășoare conform propunerii de proiect aprobate de autoritățile competente.

Norma 12. În caz de descoperire neprevăzută sau de schimbare a circumstanțelor, propunerea de proiect va fi reexaminată și modificată cu aprobarea autorităților competente.

Norma 13. În cazurile de urgență sau de descoperire întâmplătoare, pot fi autorizate intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic, inclusiv măsuri de conservare sau intervenții de scurtă durată, în special pentru stabilizarea sitului, chiar și în absența unei propuneri de proiect, în vederea conservării patrimoniului cultural subacvatic.

III. Studiul prealabil

Norma 14. Studiul prealabil la care face referire norma 10 a) cuprinde o evaluare a interesului pe care îl prezintă respectivul patrimoniu cultural subacvatic și mediul său înconjurător, precum și a riscurilor la adresa acestora pe care le presupune proiectul avut în vedere și posibilitatea de a colecta date care să corespundă obiectivelor proiectului.

Norma 15. Evaluarea va cuprinde și studiile de bază asupra observațiilor istorice și arheologice disponibile, caracteristicile arheologice și de mediu ale sitului și consecințele pe care orice eventuală intruziune le-ar putea avea asupra stabilității pe termen lung a patrimoniului cultural subacvatic afectat de intervenții.

IV. Obiective, metode și tehnici ale proiectului

Norma 16. Metodologia va fi conformă obiectivelor proiectului, iar tehnicile utilizate vor fi cât mai neinvazive posibil.

V. Finanțarea

Norma 17. Cu excepția cazurilor în care protecția patrimoniului cultural subacvatic este urgentă, înainte de începerea oricărei intervenții va fi asigurată o bază de finanțare adecvată pentru aceasta, la un nivel suficient pentru a duce la bun sfârșit toate etapele prevăzute în propunerea de proiect, inclusiv conservarea, documentarea și administrarea materialului arheologic recuperat, precum și elaborarea și publicarea de rapoarte.

Norma 18. Propunerea de proiect va demonstra posibilitatea finanțării complete a proiectului, de exemplu prin obținerea unor garanții.

Norma 19. Propunerea de proiect va cuprinde un plan de urgență care să garanteze conservarea patrimoniului cultural subacvatic și documentarea aferentă în cazul în care finanțarea prevăzută ar fi întreruptă.

VI. Durata proiectului — calendarul

Norma 20. Înainte de orice intervenție va fi stabilit un calendar corespunzător pentru garantarea îndeplinirii tuturor etapelor din propunerea de proiect, inclusiv conservarea, documentarea și administrarea elementelor de patrimoniu cultural subacvatic recuperate, precum și elaborarea și publicarea de rapoarte.

Norma 21. Propunerea de proiect va cuprinde un plan de urgență care să garanteze conservarea patrimoniului cultural subacvatic și a documentației aferente în cazul oricărei întreruperi sau încheieri anticipate a proiectului.

VII. Competențe și calificări

Norma 22. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic nu pot fi realizate decât sub conducerea și controlul și în prezența în mod regulat a unui specialist calificat în domeniul arheologiei subacvatice, având competența științifică corespunzătoare naturii proiectului.

Norma 23. Toți membrii echipei responsabile de proiect vor avea calificările necesare și o competență recunoscută corespunzătoare atribuțiilor lor în cadrul proiectului.

VIII. Conservarea și administrarea sitului

Norma 24. Programul de conservare va cuprinde prevederi privind întreținerea vestigiilor arheologice în cursul intervențiilor asupra patrimoniului cultural subacvatic, în timpul transportării lor și pe termen lung. Conservarea se va face după standardele profesionale în vigoare.

Norma 25. Programul de administrare a sitului va cuprinde prevederi privind protecția și gestionarea *in situ* a patrimoniului cultural subacvatic, în cursul lucrărilor de șantier și ulterior. Programul va cuprinde informarea publicului, introducerea de mijloace acceptabile de stabilizare, monitorizare și protecție a sitului împotriva intruziunilor.

IX. Documentarea

Norma 26. Programul de documentare va cuprinde documentarea detaliată a intervențiilor asupra patrimoniului cultural subacvatic, inclusiv un raport de activitate realizat conform standardelor profesionale și de documentare arheologică în vigoare.

Norma 27. Documentarea va cuprinde cel puțin un inventar detaliat al sitului, cu indicarea provenienței elementelor de patrimoniu subacvatic deplasate sau recuperate în cadrul intervenției asupra patrimoniului cultural subacvatic, carnetele de șantier, planurile, desenele, secțiunile, precum și fotografiile și documentele pe orice alt tip de suport.

X. Securitate

Norma 28. Va fi stabilit un plan de securitate adecvat în vederea garantării securității și sănătății membrilor echipei responsabile de proiect, precum și ale terților.

Acest plan va fi în conformitate cu dispozițiile legale și profesionale în vigoare.

XI. Mediul înconjurător

Norma 29. Va fi elaborată o politică de mediu adecvată pentru a preveni orice acțiune care ar afecta inutil starea fundului mării și viața marină.

XII. Rapoartele

Norma 30. Vor fi prezentate, conform calendarului prevăzut în propunerea de proiect, rapoarte intermediare și un raport final care vor fi păstrate în arhivele publice corespunzătoare.

Norma 31. Rapoartele vor cuprinde:

- o prezentare a obiectivelor;
- o prezentare a metodelor și tehnicilor utilizate;
- o prezentare a rezultatelor obținute;
- documentația grafică și fotografică de bază pentru toate fazele intervenției;
- recomandări privind conservarea și gestionarea sitului și a tuturor elementelor de patrimoniu cultural subacvatic recuperate, precum și a celor din cadrul sitului; și
- recomandări pentru activități ulterioare.

XIII. Conservarea arhivelor proiectului

Norma 32. Modalitățile de conservare a arhivelor proiectului vor fi hotărâte înainte de începerea oricărei intervenții și vor fi incluse în propunerea de proiect.

Norma 33. Arhivele proiectului, cuprinzând elementele de patrimoniu cultural recuperate și o copie a întregii documentații de suport, vor fi, pe cât posibil, păstrate intacte și complete, sub formă de colecții, astfel încât să fie accesibile specialiștilor și publicului și să se permită conservarea lor. Acest lucru se va realiza cât mai rapid și nu mai târziu de 10 ani de la încheierea proiectului, în măsura în care acest lucru este compatibil cu conservarea patrimoniului cultural subacvatic.

Norma 34. Arhivele proiectului vor fi gestionate conform normelor profesionale internaționale și supuse autorizării de către serviciile competente.

XIV. Publicarea

Norma 35. Proiectele vor include, pe cât posibil, acțiuni educaționale și de popularizare a rezultatelor proiectului destinate publicului larg.

Norma 36. O sinteză finală a fiecărui proiect:

- va fi făcută publică cât mai repede posibil, ținând seama de complexitatea proiectului și de natura confidențială sau delicată a informației; și
- va fi păstrată în arhivele publice corespunzătoare.

Făcut la Paris, în această zi de 6 noiembrie 2001, în două exemplare în mod egal autentice, care poartă semnătura președintelui celei de a 31-a sesiuni a Conferinței generale și a directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, care vor fi depuse în arhivele UNESCO; copii certificate conforme ale acestora vor fi remise tuturor statelor și teritoriilor la care face referire art. 26, precum și Organizației Națiunilor Unite.

Depozitar:

UNESCO

Intrarea în vigoare:

În conformitate cu prevederile art. 27, această convenție va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de al 20-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai pentru cele 20 de state sau teritorii care vor fi depus astfel respectivul instrument. Convenția va intra în vigoare pentru oricare alt stat sau teritoriu la 3 luni de la depunerea de către acesta a respectivului instrument.

Texte autentice:

Arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă

State părți:**Lista în ordine alfabetică****Convenția asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic¹⁾**

State	Data depunerii instrumentului	Tipul instrumentului
1. Bulgaria	6.10.2003	Ratificare
2. Croația	1.12.2004	Ratificare
3. Libia	23.06.2005	Ratificare
4. Lituania	12.06.2006	Ratificare
5. Mexic	5.07.2006	Ratificare
6. Nigeria	21.10.2005	Ratificare
7. Panama	20.05.2003	Ratificare
8. Spania	6.06.2005	Ratificare

¹⁾ În conformitate cu art. 27, această convenție va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de al 20-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai pentru cele 20 de state sau teritorii care vor fi depus astfel respectivul instrument. Convenția va intra în vigoare pentru oricare alt stat sau teritoriu la 3 luni de la depunerea de către acesta a respectivului instrument.

Lista în ordine cronologică**Convenția asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic¹⁾**

State	Data depunerii instrumentului	Tipul instrumentului
1. Panama	20.05.2003	Ratificare
2. Bulgaria	6.10.2003	Ratificare
3. Croația	1.12.2004	Ratificare
4. Spania	6.06.2005	Ratificare
5. Libia	23.06.2005	Ratificare
6. Nigeria	21.10.2005	Ratificare
7. Lituania	12.06.2006	Ratificare
8. Mexic	5.07.2006	Ratificare

¹⁾ În conformitate cu art. 27, această convenție va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de al 20-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai pentru cele 20 de state sau teritorii care vor fi depus astfel respectivul instrument. Convenția va intra în vigoare pentru oricare alt stat sau teritoriu la 3 luni de la depunerea de către acesta a respectivului instrument.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind acceptarea
Convenției asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic,
adoptată la Paris la 2 noiembrie 2001**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind acceptarea Convenției asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic, adoptată la Paris la 2 noiembrie 2001, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 16 aprilie 2007.

Nr. 408.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****D E C I Z I A Nr. 200**

din 13 martie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) și ale art. 39
din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) și ale art. 39 din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, excepție ridicată de Johann Adam în Dosarul nr. 7.156/2006 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, arătând că prevederile de lege criticate nu instituie un tratament diferențiat în funcție de

domiciliul adoptatorului, aceste prevederi fiind în concordanță cu prevederile Convenției cu privire la drepturile copilului. Arată că, de fapt, criticile autorului excepției vizează o omisiune de reglementare, aspect care excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.156/2006, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. 1 lit. c) și ale art. 39 din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției**, excepție ridicată de Johann Adam.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece „în domeniul adopțiilor fac o discriminare între cetățenii români, după criteriul domiciliului, nerespectându-se anumite drepturi ale cetățenilor români care domiciliază în străinătate, în comparație cu cetățenii români care domiciliază în România”.

Tribunalul Arad — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate vizând prevederile art. 3 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 273/2004 este neîntemeiată. În ce privește prevederile art. 39 din aceeași lege consideră că acestea contravin art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât legiuitorul a omis să reglementeze posibilitatea cetățeanului român cu domiciliul în străinătate de a adopta un copil cu domiciliul în România.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că soluția adoptată de legiuitor în materia adopției dă expresie dispozițiilor cuprinse în Convenția cu privire la drepturile copilului, dispoziții potrivit cărora adopția internațională trebuie să reprezinte o soluție subsidiară, posibilă numai atunci când copilul nu poate fi încredințat spre adopție în țară.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) și ale art. 39 din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, excepție ridicată de Johann Adam în Dosarul nr. 7.156/2006 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 lit. c) și art. 39 din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 3 lit. c): „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:*

[...]

c) *adopție internă — adopția în care atât adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au domiciliul în România;*“

— Art. 39: „*Adopția internațională a copilului care are domiciliul în România poate fi încuviințată numai în situația în care adoptatorul sau unul dintre soții din familia adoptatoare care domiciliază în străinătate este bunicul copilului pentru care a fost încuviințată deschiderea procedurii adopției interne.*“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 4 — Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 7 — Românii din străinătate, art. 16 — Egalitatea în drepturi și art. 17 — Cetățenii români în străinătate.

Examinând prevederile de lege criticate, Curtea reține că cele două texte atacate stabilesc unele condiții pentru încuviințarea adopției interne, și anume, atunci când adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au domiciliul în România [art. 3 lit. c)], precum și condițiile în care poate fi realizată adopția internațională, când adoptatorul sau unul dintre soții din familia adoptatoare care domiciliază în străinătate este bunicul copilului pentru care a fost încuviințată deschiderea procedurii adopției interne (art. 39).

În speță, autorul excepției, persoană fizică cu dublă cetățenie, română și germană, cu domiciliul în Germania, este soțul mamei copilului pentru care este solicitată adopția. Acesta consideră că stabilirea domiciliului adoptatorului drept criteriu pentru încuviințarea adopției creează un regim discriminatoriu între cetățenii români cu domiciliul în străinătate și cetățenii români cu domiciliul în România.

Analizând aceste critici de neconstituționalitate, Curtea observă că ele vizează, de fapt, nemulțumirea autorului excepției că legiuitorul nu reglementează și posibilitatea cetățeanului român cu domiciliul în străinătate să adopte un copil care are domiciliul în România. Aceste aspecte privesc, însă, modificarea și completarea legii, ceea ce, contrar art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, ar presupune ca instanța de contencios constituțional să modifice sau să completeze prevederile supuse controlului, atribuție care excedează competenței sale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235

din 20 martie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) și (2)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gheorghe Alexandru Ionescu în Dosarul nr. 3.301/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.301/2005, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Alexandru Ionescu, apelant într-o cauză civilă având ca obiect constatarea nulității unui contract de vânzare-cumpărare a unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) și ale art. 44 din Constituție, întrucât buna-credință a dobânditorului unui imobil preluat de stat fără titlu „înlătură titlul de proprietate al adevăratului proprietar, ceea ce echivalează cu o preluare abuzivă”. Se mai susține că aceste prevederi de lege „modifică în mod esențial regimul juridic aplicabil anterior tuturor actelor de înstrăinare a unor bunuri imobile încheiate sub imperiul său, în virtutea principiului *tempus regit actum*”.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin principiului constituțional al neretroactivității legii.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând, de asemenea, jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu următorul cuprins:

— Art. 45 alin. (1) și (2): „(1) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.*

(2) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.*”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția, Curtea constată că prevederile art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la art. 15 alin. (2) și la art. 44 din Constituție.

I. Astfel, prin Decizia nr. 33 din 28 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 5 iunie 2003, Curtea a statuat că art. 46 alin. (1), devenit art. 45 alin. (1) în urma republicării Legii nr. 10/2001, recunoscând validitatea actelor juridice de înstrăinare încheiate cu respectarea legilor în vigoare la acea dată, consacră riguros, în materia ce face obiectul reglementării, principiul *tempus regit actum*.

În ceea ce privește alin. (2) al art. 45 din Legea nr. 10/2001, prin Decizia nr. 191 din 25 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 1 august 2002, Curtea Constituțională, aplicând principiul ocrotirii bune-credințe și pe cel al aparenței în

drept, a decis că acest text este constituțional, dat fiind că soluția pe care o consacră nu are nimic novator și, prin urmare, nu poate fi socotit retroactiv.

II. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) din același act normativ, prin raportare la dispozițiile art. 44 din Legea fundamentală, prin Decizia nr. 69 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 3 aprilie 2003, Curtea a statuat că aceste prevederi au în vedere actele juridice de înstrăinare a imobilelor preluate cu titlu valabil, asupra cărora statul a devenit proprietar. S-a mai reținut în decizia menționată că titularul inițial al dreptului de proprietate, nemaivând calitatea de proprietar la data înstrăinării bunului de către stat, nu poate să invoce încălcarea unui drept inexistent, astfel încât prevederea legală criticată nu contravine principiului constituțional al garantării dreptului de proprietate consacrat de art. 44 din Legea fundamentală.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gheorghe Alexandru Ionescu în Dosarul nr. 3.301/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 246

din 20 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 și art. 37 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și 37 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit

prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Eufrozina Jichici în Dosarul nr. 2.480/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.480/30/2006, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și art. 37 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997. Excepția a fost ridicată de Eufrozina Jichici într-o cauză având ca obiect judecarea recursului formulat de reclamanta-recurentă împotriva Sentinței civile nr. 366/2006, pronunțată de Judecătoria Deta, prin care instanța de judecată a respins cererea privind modificarea unui titlu de proprietate, în temeiul art. 37 din Legea nr. 1/2000.

În motivarea excepției se arată, în esență, că prevederile art. 33 și 37 din Legea nr. 1/2000 contravin principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și al garantării proprietății private, în mod egal, de către lege. În acest sens, se susține că beneficiul acordat de aceste reglementări legale se aplică doar pentru anumite categorii de persoane, și anume acelor care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate în termenul legal inițial, sau ale căror titluri de proprietate au fost anulate în temeiul Legii nr. 169/1997, fie persoanelor ale căror terenuri au fost atribuite în mod nelegal altor persoane.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 33 și 37 nu instituie nicio discriminare și nu aduc atingere dreptului de proprietate dobândit în mod legal, reprezentând, dimpotrivă, o consacrare a principiului constituțional al neretroactivității legii.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că textele de lege criticate nu conțin nicio discriminare în raport de criteriile egalității în drepturi și se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice. De asemenea, referitor la invocarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea fundamentală, arată că aceasta nu este întemeiată, deoarece dreptul de proprietate nu poate fi exercitat decât cu respectarea tuturor reglementărilor legale care îi determină conținutul și limitele.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie art. 33 și 37 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, modificate prin art. I pct. 37 și 40 cuprinse în Titlul VI din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și

justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, precum și prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 21 septembrie 2005, potrivit căreia:

Art. 33: „(1) Pot cere reconstituirea dreptului de proprietate și foștii proprietari cărora li s-au respins cererile sau li s-au modificat ori anulat adevăratele de proprietate, procesele-verbale de punere în posesie sau titlurile de proprietate, prin nesocotirea prevederilor art. III din Legea nr. 169/1997. Cererile de reconstituire a dreptului de proprietate se consideră a fi depuse în termen chiar dacă acestea au fost depuse la alte comisii decât cele competente potrivit legii; aceste comisii vor trimite cererile, din oficiu, comisiilor competente, înștiințând despre acest lucru și persoanele îndreptățite. Persoanele fizice și persoanele juridice care nu au depus în termenele prevăzute de Legea nr. 169/1997 și de prezenta lege cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate sau, după caz, actele doveditoare pot formula astfel de cereri până la data de 30 noiembrie 2005 inclusiv. În cazul formelor asociative prevăzute la art. 26 alin. (1) din lege, aflate în curs de constituire, cererea poate fi formulată de comitetul ad-hoc de inițiativă.

(2) În situația în care după depunerea cererilor de reconstituire s-au administrat probe care atestă alte terenuri ce au aparținut petenților în proprietate, ele se restituie acestora pe vechile amplasamente, dacă sunt libere.“

Art. 37: „Persoanelor fizice ale căror terenuri au intrat în componența fostelor cooperative agricole de producție și, ca urmare a comasărilor, nu li s-a reconstituit dreptul de proprietate în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, li se reconstituie dreptul de proprietate în condițiile prezentei legi, pe vechile amplasamente, în perimetrul societăților comerciale cu capital de stat, dacă acestea nu au fost atribuite în conformitate cu art. 2 alin. (1) din prezenta lege.“

Autoarea excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular.

Analizând aceste susțineri, se constată că nu sunt întemeiate, pentru următoarele considerente:

Prevederile art. 33 și 37 din Legea nr. 1/2000, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, acordă beneficiul repunerii în termenul de a solicita reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor terenuri agricole sau forestiere, această posibilitate fiind însă limitată la anumite categorii de persoane, și anume acelea care au solicitat terenurile în termenul inițial prevăzut de Legea nr. 169/1997, dar nu li s-a reconstituit dreptul de proprietate, cele ale căror titluri de proprietate au fost anulate în condițiile art. III din Legea nr. 169/1997, precum și acelea ale căror terenuri nu au fost atribuite în mod legal altor persoane.

Așadar, legiuitorul condiționează repunerea în termen de îndeplinirea anumitor condiții obiective, fără ca prin aceasta să încalce principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, deoarece, așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții, o diferență de tratament juridic bazată pe criterii raționale și obiective nu este considerată discriminatorie.

Astfel, nu se poate susține că persoanele care au formulat cereri de reconstituire a dreptului de proprietate în termenul inițial prevăzut de Legea nr. 18/1991 se află în aceeași situație cu persoanele care au rămas în pasivitate,

încât este justificat regimul juridic diferit instituit de legiuitor în ceea ce privește acordarea beneficiului repunerii în termen.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Legea fundamentală, referitoare la garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular, Curtea constată că acestea nu pot fi reținute, deoarece dispozițiile constituționale privind garantarea și ocrotirea proprietății se aplică numai după

dobândirea dreptului de proprietate. Or, în cauză, persoanele îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere nu au calitatea de proprietar. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 373 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 22 august 2005, ale cărei considerente sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 și art. 37 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Eufrozina Jichici în Dosarul nr. 2.480/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Consiliul de Miniștri al Republicii Albania cu privire la cooperarea economică, științifică și tehnică, semnat la Tirana la 23 noiembrie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Consiliul de Miniștri al Republicii Albania cu privire la cooperarea economică, științifică și tehnică, semnat la Tirana la 23 noiembrie 2006.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii liberale,
Ovidiu Ioan Silaghi

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

București, 11 aprilie 2007.
Nr. 347.

A C O R D**Între Guvernul României și Consiliul de Miniștri al Republicii Albania cu privire la cooperarea economică, științifică și tehnică**

Guvernul României și Consiliul de Miniștri al Republicii Albania, denumite în continuare *părți*, conștiente de relațiile economice tradiționale solide, dezvoltate prin intermediul unei cooperări fructuoase și reciproc avantajoase, având o viziune comună asupra problematicilor de interes reciproc, dorind să stabilească un cadru legal propice dialogului permanent, care să permită adoptarea de măsuri adecvate în scopul dezvoltării relațiilor economice, științifice și tehnice, în beneficiul ambelor state, hotărând să consolideze, să adâncească și să diversifice relațiile lor economice, științifice și tehnice, astfel încât acestea să atingă un potențial optim, în beneficiul reciproc, recunoscând faptul că parteneriatul economic are rolul de a dinamiza dialogul pe aspecte economice de interes comun, susținând dezvoltarea economică a ambelor țări, creșterea eficienței în economie și a nivelului de trai, convinse de faptul că întărirea cooperării dintre părți va crea noi oportunități, precum și un mediu stabil, favorabil colaborării economice, științifice și tehnice, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Părțile, având în vedere potențialul lor intern și aspirațiile economice pe termen lung, vor încuraja cooperarea bilaterală în toate domeniile de interes, în special în sectoarele economic, științific și tehnic.

Obiectivele acestei cooperări sunt, prin altele:

- dezvoltarea și prosperitatea industriilor de profil;
- încurajarea cooperării economice, precum și a progresului științific și tehnologic;
- protecția și îmbunătățirea mediului înconjurător;
- contribuția la dezvoltarea de ansamblu a propriilor economii și la creșterea nivelului de trai.

ARTICOLUL 2

În conformitate cu prevederile prezentului acord, relațiile economice vor fi dezvoltate, în beneficiul ambelor părți, prin promovarea activităților cu caracter economic, științific și tehnic, în special în următoarele domenii de activitate:

- industria petrolieră;
- energie;
- amenajarea teritoriului;
- industria chimică;
- agricultură;
- industria alimentară;
- industria minieră;
- știință și tehnologie;
- comunicații;
- transporturi;
- protecția mediului înconjurător;
- administrare portuară;
- construcții civile și industriale;
- proiectare și construcții de locuințe.

Părțile vor facilita schimbul de experiență între experți din sectorul public și privat, tehnicieni, investitori și reprezentanți ai mediului de afaceri, inclusiv transferul de materiale, echipamente și know-how, necesare pentru implementarea activităților la care face referire prezentul acord.

ARTICOLUL 3

Părțile vor coopera la nivel interguvernamental în vederea promovării și evaluării diverselor activități economice, precum și pentru implementarea prevederilor prezentului acord.

ARTICOLUL 4

Pentru facilitarea implementării și îndeplinirii obiectivelor generale ale prezentului acord, părțile înființează o comisie mixtă, ce are, printre altele, următoarele atribuții:

- examinarea evoluției și a perspectivelor relațiilor economice bilaterale;
- încurajarea cooperării în domenii de interes reciproc, prin facilitarea contactelor dintre companiile din statele părților, respectiv identificarea proiectelor și sectoarelor de interes pentru cooperarea bilaterală;

— informarea propriilor comunități de afaceri cu privire la oportunitățile de investiții din statul celeilalte părți, în ceea ce privește cadrul legal în vigoare relevant pentru aplicarea prezentului acord;

— promovarea și dezvoltarea cooperării economice, științifice și tehnice în sectorul public și privat, inclusiv a transferului de tehnologie, în concordanță cu obligațiile internaționale ale părților, cu respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, și în acord cu prioritățile propriilor politici economice și de dezvoltare;

— acționează ca organism consultativ pentru părți în problematica aferentă colaborării economice, industriale, științifice și tehnice și încurajează părțile să adopte măsuri adecvate care vor conduce la îmbunătățirea relațiilor bilaterale definite în prezentul acord;

— evaluarea periodică a gradului de implementare a prezentului acord.

Comisia mixtă se va reuni periodic, alternativ, pe teritoriul unuia dintre statele părților.

ARTICOLUL 5

În vederea identificării și facilitării oportunităților de afaceri, precum și a unor noi forme de cooperare economică, științifică și tehnică, părțile:

— vor facilita înființarea și funcționarea de reprezentanțe economice, filiale, camere de comerț mixte și alte entități economice, în conformitate cu legislația statelor părților;

— vor promova și vor sprijini organizarea misiunilor economice și de investiții, a târgurilor, expozițiilor, seminariilor, simpoziunilor, precum și a altor activități similare;

— vor încuraja contactele și relațiile între instituțiile financiare și bancare din cele două țări și vor promova participarea întreprinderilor mici și mijlocii la îndeplinirea obiectivelor prezentului acord, încurajând activitățile de investiții și crearea de întreprinderi mixte.

ARTICOLUL 6

În vederea soluționării divergențelor, partea interesată va transmite o solicitare scrisă pentru consultări.

Consultările vor avea loc în maximum 30 de zile de la primirea solicitării scrise.

ARTICOLUL 7

Prezentul acord va intra în vigoare la data la care Guvernul României și Consiliul de Miniștri al Republicii Albania își vor notifica reciproc îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

Acordul va rămâne în vigoare pentru o perioadă nedeterminată.

La data intrării în vigoare a prezentului acord își va înceta valabilitatea Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Albania cu privire la relațiile comerciale și economice, semnat la Tirana la 27 martie 1995.

ARTICOLUL 8

Fiecare parte poate denunța prezentul acord prin intermediul unei notificări scrise în acest sens, transmisă celeilalte părți. În acest caz, prezentul acord își va înceta valabilitatea după expirarea unei perioade de 6 luni de la data recepționării notificării menționate.

Denunțarea prezentului acord înainte de expirarea perioadei sale de valabilitate nu va determina încetarea proiectelor convenite în timpul acesteia.

ARTICOLUL 9

Prezentul acord poate fi amendat prin acordul părților, exprimat în formă scrisă.

Pentru Guvernul României,
Iuliu Winkler,
ministru delegat pentru comerț

ARTICOLUL 10

Prevederile prezentului acord nu vor afecta îndeplinirea obligațiilor internaționale ale părților. Prevederile prezentului acord se vor aplica fără a afecta obligațiile ce decurg din aderarea României la Uniunea Europeană.

Prezentul acord nu poate fi interpretat sau invocat în scopul de a desființa sau afecta în vreun fel obligațiile ce decurg din orice acord încheiat între Comunitatea Europeană sau Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Albania, pe de altă parte.

Semnat la Tirana la 23 noiembrie 2006, în două exemplare originale, în limbile română, albaneză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În eventualitatea unor diferențe cu privire la interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Consiliul de Miniștri al Republicii Albania,
Enno Bozdo,
adjunct al ministrului economiei, comerțului și energiei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul public al municipiului Carei și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Carei, județul Satu Mare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil, situat în municipiul Carei, județul Satu Mare, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul public al municipiului

Carei și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Carei, județul Satu Mare.

Art. 2. — Predarea-preluarea părții de imobil prevăzute la art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 11 aprilie 2007.
Nr. 353.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a părții de imobil care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul public al municipiului Carei și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Carei, județul Satu Mare

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Număr de înregistrare la Ministerul Economiei și Finanțelor
Municipiul Carei, Str. Progresului nr. 28, județul Satu Mare	Statul român, din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră	Municipiul Carei, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Carei, județul Satu Mare	<ul style="list-style-type: none"> — Pavilion Centru formare și perfecționare Suprafața construită = 2.173,4 m² Suprafața desfășurată = 4.346,8 m² — Centrală termică Suprafața construită = 113,46 m² Suprafața desfășurată = 113,46 m² — Ateliere A.P.I. Suprafața construită = 100 m² Suprafața desfășurată = 100 m² — Depozit combustibil solid Suprafața construită = 241,74 m² Suprafața desfășurată = 241,74 m² 	Nr. M.F.P. — 105.136 (parțial)

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Număr de înregistrare la Ministerul Economiei și Finanțelor
			<ul style="list-style-type: none"> – Depozit muniție Suprafața construită = 348,7 m² Suprafața desfășurată = 348,7 m² – Depozit CFP Carei Suprafața construită = 96,72 m² Suprafața desfășurată = 96,72 m² – Depozit logistică (stație hidrofor) Suprafața totală a terenului = 8.388 m² 	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.725/2006 privind situația din Somalia

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale, în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.725/2006 privind situația din Somalia, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

PRIM-MINISTRU,
MINISTRU INTERIMAR AL AFACERILOR EXTERNE,
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 3 aprilie 2007.
Nr. A/3.239.

ANEXĂ

R E Z O L U Ț I A Nr. 1.725 (2006) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind situația din Somalia, adoptată la 6 decembrie 2006*)

Consiliul de Securitate, reamintind rezoluțiile sale anterioare privind situația din Somalia, în special rezoluțiile nr. 733 (1992) din 23 ianuarie 1992, nr. 1.356 (2001) din 19 iunie 2001 și nr. 1.425 (2002) din 22 ianuarie 2002 și declarațiile președintelui său, în mod particular cea din 13 iulie 2006 (S/PRST/2006/31),

reafirmând respectul său pentru suveranitatea, integritatea teritorială, independența politică și unitatea Somaliei, reiterând angajamentul său pentru o soluționare completă și durabilă a situației din Somalia, conform Cartei Federale de Tranziție, și subliniind importanța unor instituții de largă reprezentativitate și a unui proces politic cuprinzător, după cum prevede Carta Federală,

reiterând cu insistență că toate statele membre, în special cele din regiune, trebuie să se abțină de la orice acțiune de încălcare a embargoului de arme și a măsurilor conexe și să ia toate măsurile necesare pentru prevenirea unor astfel de încălcări,

subliniind că este dispus să trateze cu toate părțile prezente în Somalia care doresc să ajungă la o reglementare politică pe calea dialogului pașnic și deschis tuturor, inclusiv Uniunea Tribunalelor Islamice,

subliniind totodată importanța pentru stabilitatea în Somalia a unor instituții de largă reprezentativitate și a unui proces politic cuprinzător, salutând eforturile cruciale ale Ligii Statelor Arabe și ale Autorității Interguvernamentale pentru Dezvoltare (IGAD) de promovare și încurajare a dialogului politic dintre instituțiile federale de tranziție și Uniunea Tribunalelor Islamice, exprimând sprijinul deplin față de aceste inițiative și afirmând disponibilitatea de a contribui într-un mod adecvat la un proces politic cuprinzător în Somalia,

cerând atât instituțiilor federale de tranziție, cât și Uniunii Tribunalelor Islamice să se angajeze în dialog și să îl continue, să reafirme angajamentul lor față de principiile enunțate în Declarația de la Khartoum din data de 22 iunie

*) Traducere.

2006 și în acordurile încheiate la Reuniunea de la Khartoum din 2—4 septembrie 2006, în vederea stabilizării din punct de vedere securitar a Somaliei,

invitând Uniunea Tribunalului Islamic să înceteze orice expansiune militară și să îi respingă pe cei cu intenții extremiste sau legături cu terorismul internațional,

dezaprobând atentatul cu bombă săvârșit la Baidoa la 30 noiembrie 2006 și exprimând îngrijorare cu privire la persistența violențelor în interiorul Somaliei,

salutând Acordul încheiat la 2 decembrie 2006 între Uniunea Tribunalului Islamic și Secretariatul Autorității Interguvernamentale pentru Dezvoltare și încurajând Autoritatea Interguvernamentală să continue discuțiile cu instituțiile federale de tranziție,

invitând toate părțile din Somalia și toate celelalte state să se abțină de la orice acțiune de natură să provoace sau să perpetueze violența și încălcările drepturilor omului, să producă tensiuni inutile și neîncredere, să pună în pericol încetarea focului și procesul politic sau să agraveze și mai mult situația umanitară,

luând act de Nota verbală din data de 16 octombrie 2006 adresată președintelui Consiliului de Securitate de Misiunea Permanentă a Kenyei la ONU, conținând textul planului de desfășurare pentru o misiune de menținere a păcii a IGAD în Somalia (*IGASOM*),

considerând că situația din Somalia continuă să amenințe pacea și securitatea internațională în regiune, acționând în virtutea cap. VII al Cartei Națiunilor Unite:

1. reafirmă că instituțiile federale de tranziție și Carta Federală de Tranziție oferă singurul mijloc de dobândire a păcii și stabilității în Somalia, subliniază necesitatea unui dialog veritabil continuu între instituțiile federale de tranziție și Uniunea Tribunalului Islamic și afirmă, în consecință, că dispozițiile următoare ale prezentei rezoluții, fondate pe deciziile IGAD și ale Consiliului Păcii și Securității Uniunii Africane, vizează în mod unic sprijinirea păcii și stabilității în Somalia printr-un proces politic cuprinzător și crearea condițiilor necesare retragerii tuturor forțelor străine din Somalia;

2. cere instantaneu instituțiilor federale de tranziție și Uniunii Tribunalului Islamic să respecte angajamentele asumate, să reia fără întârziere negocierile de pace pe baza acordurilor încheiate la Khartoum și să se conformeze acordurilor rezultate din acest dialog și își declară intenția de a considera luarea de măsuri împotriva celor ce ar încerca să împiedice sau să blocheze un dialog pașnic, să utilizeze mijloace violente în scopul răsturnării instituțiilor federale de tranziție sau să întreprindă acțiuni care ar amenința în plus stabilitatea regională;

3. decide să autorizeze IGAD și statele membre ale Uniunii Africane să stabilească o misiune de protecție și de pregătire în Somalia, care urmează să fie reexaminată de Consiliul de Securitate după o perioadă inițială de 6 luni, în urma unei informări a IGAD, având următorul mandat bazat pe elementele relevante ale mandatului și conceptului operațiunilor enunțate în planul de desfășurare pentru IGASOM:

a) monitorizarea progreselor realizate de instituțiile federale de tranziție și Uniunea Tribunalului Islamic în aplicarea acordurilor rezultate din dialogul lor;

b) asigurarea libertății de mișcare și de circulație în deplină siguranță a tuturor celor implicați în procesul de dialog;

c) menținerea și monitorizarea securității la Baidoa;

d) protejarea membrilor instituțiilor federale de tranziție și a Guvernului, precum și a principalelor lor infrastructuri;

e) pregătirea forțelor de securitate ale instituțiilor federale de tranziție pentru a fi în măsură să asigure propria lor securitate și să contribuie la facilitarea restabilirii forțelor de securitate somaleze;

4. aprobă dispozițiile din planul de desfășurare al IGAD, conform cărora statele limitrofe Somaliei nu vor desfășura trupe în această țară;

5. decide că măsurile impuse la paragraful 5 al Rezoluției 733 (1992) și detaliate în paragrafele 1 și 2 ale Rezoluției 1.425 (2002) nu vor fi aplicate livrărilor de arme și echipamentelor militare și nici pregătirii și asistenței tehnice vizând în mod unic sprijinirea forțelor menționate la paragraful 3 sau destinate utilizării lor;

6. încurajează statele membre să furnizeze resurse financiare pentru IGASOM;

7. solicită secretarului general, în consultare cu Comisia Uniunii Africane și Secretariatul IGAD, să raporteze Consiliului de Securitate referitor la punerea în practică a mandatului IGASOM în termen de 30 de zile și, ulterior, la fiecare 60 de zile;

8. subliniază că embargoul pe arme continuă să contribuie la pacea și securitatea din Somalia, cere tuturor statelor membre, în particular celor din regiune, să îl respecte în întregime și reiterează intenția de a căuta de urgență modalități de îmbunătățire a eficienței embargoului, inclusiv prin măsuri adaptate de sprijinire;

9. decide să continue să urmărească activ chestiunea.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

O R D I N**privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite
nr. 1.727/2006 privind situația din Republica Côte d'Ivoire**

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale,

în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.727/2006 privind situația din Republica Côte d'Ivoire, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

București, 10 aprilie 2007.
Nr. A/3.359.

*ANEXĂ***REZOLUȚIA Nr. 1.727/2006*)****a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind situația din Republica Côte d'Ivoire, adoptată la 15 decembrie 2006**

Consiliul de Securitate,

reamintind rezoluțiile sale anterioare și declarațiile președintelui său privind situația din Republica Côte d'Ivoire, reafirmând angajamentul său ferm pentru suveranitatea, independența, integritatea teritorială și unitatea Republicii Côte d'Ivoire și reamintind importanța principiilor de bună vecinătate, neingerință și cooperare regională,

luând notă de rapoartele Grupului de experți ONU privind Republica Côte d'Ivoire din 5 octombrie 2006 (S/2006/735) și 12 decembrie 2006 (S/2006/964),

profund preocupat de persistența crizei și deteriorarea situației din Republica Côte d'Ivoire, inclusiv de gravele consecințe umanitare, care sunt la originea suferințelor și deplasărilor masive în rândul populației civile,

considerând că situația din Republica Côte d'Ivoire continuă să pună în pericol pacea și securitatea internațională în regiune,

acționând în virtutea cap. VII al Cartei Națiunilor Unite,

1. decide să prelungească până la 31 octombrie 2007 dispozițiile paragrafelor 7—12 ale Rezoluției nr. 1.572 (2004) și ale paragrafului 6 al Rezoluției nr. 1.643 (2005);

2. cere tuturor părților implicate în conflict, inclusiv guvernului de tranziție și Forțelor Noi, să asigure acces neîngrădit, în special Grupului de experți creat în baza paragrafului 9 al Rezoluției nr. 1.643 (2005), la materialele, siturile și instalațiile la care se referă paragraful 2a) al Rezoluției nr. 1.584 (2005), precum și Operațiunii Națiunilor Unite pentru Republica Côte d'Ivoire (ONUCI) și forțelor franceze care o susțin, pentru a le permite îndeplinirea atribuțiilor menționate în paragrafele 2—12 ale Rezoluției nr. 1.609 (2005);

3. reafirmă că orice obstacol serios împotriva libertății de circulație a ONUCI și a forțelor franceze care o susțin, precum și orice atingere sau obstrucționare a acțiunii ONUCI, a forțelor franceze, a înaltului reprezentant pentru alegeri, a Grupului de lucru internațional, a mediatorului menționat în paragraful 20 al Rezoluției nr. 1.721 (2006)

sau a reprezentantului său în Republica Côte d'Ivoire constituie o amenințare pentru procesul de pace și de reconciliere națională, în scopurile prevăzute de paragrafele 9 și 11 ale Rezoluției nr. 1.572 (2004);

4. solicită secretarului general și guvernului francez să îi semnaleze imediat, prin intermediul comitetului Consiliului de Securitate creat în virtutea paragrafului 14 al Rezoluției nr. 1.572 (2004) (*Comitetul*), orice obstacol serios împotriva libertății de circulație a ONUCI și a forțelor franceze care o susțin, inclusiv numele celor responsabili, și solicită totodată înaltului reprezentant pentru alegeri, Grupului de lucru internațional, mediatorului menționat la paragraful 20 al Rezoluției nr. 1.721 (2006) sau reprezentantului său în Côte d'Ivoire să îi semnaleze imediat, prin intermediul Comitetului, orice atingere sau obstrucționare a activității lor;

5. solicită tuturor statelor relevante, și în special celor din regiune, să prezinte Comitetului, într-un termen de 90 de zile de la adoptarea prezentei rezoluții, un raport

*) Traducere.

privind dispozițiile concrete care vor fi luate pentru aplicarea măsurilor impuse de paragrafele 7, 9 și 11 ale Rezoluției nr. 1.572 (2004) și de paragraful 6 al Rezoluției nr. 1.643 (2005) și autorizează Comitetul să ceară orice informație suplimentară pe care o consideră necesară;

6. decide ca, la sfârșitul perioadei menționate în paragraful 1 de mai sus, Consiliul de Securitate să reexamineze măsurile impuse prin paragrafele 7, 9 și 11 ale Rezoluției nr. 1.572 (2004) și paragraful 6 al Rezoluției nr. 1.643 (2005) și reiterate în paragraful 3 de mai sus, în lumina progreselor realizate în procesul de pace și reconciliere națională în Republica Côte d'Ivoire, după cum se face referire în Rezoluția nr. 1.721 (2006), și se declară dispus să aibă în vedere modificarea sau încetarea acestor măsuri înainte de expirarea perioadei sus-menționate numai dacă prevederile Rezoluției nr. 1.721 (2006) au fost aplicate integral;

7. decide să prelungească mandatul Grupului de experți pentru o perioadă suplimentară de 6 luni și solicită secretarului general să ia în cel mai scurt timp măsurile administrative necesare, utilizând, dacă este cazul, expertiza membrilor Grupului de experți și numind, dacă este nevoie, noi membri, în consultare cu Comitetul, acest mandat fiind după cum urmează:

a) să schimbe informații cu ONUCI și cu forțele franceze în cadrul mandatului lor de monitorizare descris în paragrafele 2 și 12 ale Rezoluției nr. 1.609 (2005);

b) să adune și să analizeze toate informațiile relevante din Republica Côte d'Ivoire și din alte locuri, în cooperare cu guvernele acestor țări, privind mișcările de arme și materiale conexe, furnizarea de asistență, instructaj sau pregătire legate de activități militare, rețelele care operează violând măsurile impuse prin paragraful 7 al Rezoluției nr. 1.572 (2004), precum și sursele de finanțare, inclusiv cele provenind din exploatarea resurselor naturale în Republica Côte d'Ivoire, destinate achiziționării de arme și materiale conexe și activităților legate de acestea;

c) să examineze și să recomande, dacă este necesar, modalități de a îmbunătăți capacitatea statelor interesate, în special a celor din regiune, de a asigura aplicarea efectivă a măsurilor impuse prin paragraful 7 al Rezoluției nr. 1.572 (2004) și paragraful 6 al Rezoluției nr. 1.643 (2005);

d) să ceară informații suplimentare privind măsurile pe care statele le vor întreprinde pentru a asigura aplicarea efectivă a măsurilor vizate la paragraful 6 al Rezoluției nr. 1.643 (2005);

e) să prezinte în scris Consiliului de Securitate, înainte de 15 iunie 2007, prin intermediul Comitetului, un raport despre aplicarea măsurilor impuse prin paragraful 7 al Rezoluției nr. 1.572 (2004) și paragraful 6 al Rezoluției nr. 1.643 (2005), precum și recomandări privind acest subiect;

f) să informeze permanent Comitetul despre activitățile sale;

g) să furnizeze Comitetului, în rapoartele sale, informații privind orice violare a măsurilor impuse prin paragraful 7 al

Rezoluției nr. 1.572 (2004) și paragraful 6 al Rezoluției nr. 1.643 (2005);

h) să coopereze cu celelalte grupuri de experți interesate, în special cel privind Liberia, creat prin Rezoluțiile nr. 1.521 (2003) și nr. 1.579 (2004);

i) să monitorizeze aplicarea măsurilor individuale prevăzute la paragrafele 9 și 11 ale Rezoluției nr. 1.572 (2004);

8. solicită Secretarului General să îi comunice, dacă este cazul, prin intermediul Comitetului, informațiile strânse de ONUCI și examinate, în măsura posibilului, de Grupul de experți privind furnizarea de arme și materiale conexe către Republica Côte d'Ivoire;

9. solicită, de asemenea, guvernului francez să îi comunice, dacă este cazul, prin intermediul Comitetului, informațiile strânse de forțele franceze și examinate, în măsura posibilului, de Grupul de experți privind furnizarea de arme și de materiale conexe către Republica Côte d'Ivoire;

10. solicită totodată Procesului Kimberley să îi comunice, dacă este cazul, prin intermediul Comitetului, informațiile examinate, în măsura posibilului, de Grupul de experți, privind producerea și exportul ilegal de diamante;

11. cere imediat tuturor statelor, organismelor competente ale Națiunilor Unite și altor organizații și părți interesate, inclusiv Procesului Kimberley, să coopereze deplin cu Comitetul, Grupul de experți, ONUCI și forțele franceze, mai ales prin comunicarea oricărei informații de care dispun privind eventuale încălcări ale măsurilor impuse prin paragrafele 7, 9 și 11 ale Rezoluției nr. 1.572 (2004) și paragraful 6 al Rezoluției nr. 1.643 (2005), și reiterate în paragraful 3 de mai sus;

12. subliniază că este în întregime pregătit să impună sancțiuni specifice persoanelor desemnate de Comitet, considerate, între altele, ca:

a) amenințând procesul de pace și reconciliere națională în Republica Côte d'Ivoire, în special prin blocarea punerii în practică a procesului de pace menționat în Rezoluția nr. 1.721 (2006);

b) aducând atingere sau obstrucționând acțiunea ONUCI, a forțelor franceze care o susțin, a înaltului reprezentant pentru alegeri, a Grupului de lucru internațional, a mediatorului sau a reprezentantului său în Republica Côte d'Ivoire;

c) responsabili de obstrucționarea libertății de circulație a ONUCI și a forțelor franceze care o susțin;

d) responsabili de încălcări grave ale drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar săvârșite în Republica Côte d'Ivoire;

e) incitând public la ură și violență;

f) acționând în direcția încălcării măsurilor impuse prin paragraful 7 al Rezoluției nr. 1.572 (2004);

13. decide să urmărească în continuare această chestiune.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN**privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite
nr. 1.747/2007 privind neproliferarea/R.I. Iran**

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale,
în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul nr. 1.747/2007 privind neproliferarea/R.I. Iran, Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului prevăzută în anexa care face parte integrantă din de Securitate al Organizației Națiunilor Unite prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

București, 10 aprilie 2007.
Nr. A/3.360.

ANEXĂ

REZOLUȚIA Nr. 1.747 (2007)***a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind neproliferarea/R.I. Iran, adoptată la 24 martie 2007**

Consiliul de Securitate,

reamintind declarația președintelui său (S/PRST/2006/15) din 29 martie 2006 și rezoluțiile nr. 1.696 (2006) din 31 iulie 2006 și nr. 1.737 (2006) și reafirmând prevederile acestora,

reafirmând angajamentul său față de Tratatul de neproliferare a armelor nucleare, necesitatea ca toate statele părți să își îndeplinească obligațiile decurgând din tratat și reamintind dreptul statelor părți, în conformitate cu prevederile articolelor I și II din Tratat, de a dezvolta cercetarea, producția și utilizarea energiei nucleare în scopuri pașnice, fără discriminare,

reamintind îngrijorarea profundă față de rapoartele directorului general al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA), menționată și în rezoluțiile sale nr. 1.696/2006 și nr. 1.737/2006,

reamintind ultimul raport al directorului general al AIEA (GOV/2007/8) din 22 februarie 2007 și deplângând, după cum este menționat în raport, neîndeplinirea de către R.I. Iran a prevederilor rezoluțiilor nr. 1.696 (2006) și nr. 1.737 (2006),

subliniind importanța eforturilor politice și diplomatice de identificare a unei soluții negociate care să garanteze faptul că programul nuclear al Republicii Islamice Iran (*R.I. Iran*) urmărește exclusiv scopuri pașnice, luând notă de faptul că o astfel de soluție ar servi cauzei neproliferării în alte părți ale lumii și salutând angajamentul continuu al Republicii Populare Chineze, Franței, Republicii Federale Germania, Federației Ruse, Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Statelor Unite ale Americii, cu sprijinul înaltului reprezentant al Uniunii Europene, în identificarea unei soluții negociate,

reamintind rezoluția Consiliului Governorilor al AIEA (GOV/2006/14), în conținutul căreia se menționează că soluționarea problemei nucleare iraniene ar sprijini eforturile globale în materie de neproliferare și realizarea obiectivului unui Orient Mijlociu liber de arme de distrugere în masă, inclusiv de sisteme de transport la țintă,

hotărât a pune în aplicare propriile decizii, prin adoptarea măsurilor corespunzătoare, în scopul de a convinge R.I. Iran să își îndeplinească obligațiile decurgând din prevederile rezoluțiilor nr. 1.696 (2006) și nr. 1.737 (2006) și din solicitările AIEA și, de asemenea, de a împiedica R.I. Iran să dezvolte tehnologii sensibile în sprijinul propriilor programe nucleare și balistice, până la momentul la care Consiliul de Securitate va constata atingerea obiectivelor rezoluțiilor menționate anterior,

reamintind solicitarea adresată statelor de acordare reciprocă a asistenței în punerea în aplicare a măsurilor decise de Consiliul de Securitate,

*) Traducere.

îngrijorat de riscurile de neproliferare pe care le prezintă programul nuclear iranian și, în acest context, de eșecul continuu al R.I. Iran de îndeplinire a solicitărilor Consiliului Governorilor al AIEA și a prevederilor rezoluțiilor nr. 1.696 (2006) și nr. 1.737 (2006) și conștient de responsabilitatea sa principală în baza prevederilor Cartei Națiunilor Unite în scopul asigurării păcii și securității internaționale,

acționând în virtutea prevederilor art. 41 al cap. VII din Carta Națiunilor Unite,

1. reafirmă că R.I. Iran trebuie să ia, fără a mai întârzia, măsurile prevăzute de Consiliul Governorilor al AIEA în Rezoluția GOV/2006/14, care sunt esențiale pentru instaurarea încrederii în scopurile exclusiv pașnice ale programului său nuclear și pentru soluționarea chestiunilor în suspensie și, în acest context, confirmă că R.I. Iran trebuie să ia, fără întârziere, măsurile prevăzute la paragraful 2 al Rezoluției nr. 1.737 (2006);

2. cheamă toate statele să dea dovadă de vigilență și reținere privind intrarea sau tranzitarea pe teritoriul lor a persoanelor care participă, sunt direct asociate sau acordă sprijin activităților nucleare ale R.I. Iran cu risc de proliferare sau dezvoltării sistemelor de transport la țintă a armelor nucleare și decide, în acest scop, că toate statele vor trebui să notifice Comitetului creat prin paragraful 18 al Rezoluției nr. 1.737 (2006) (denumit în continuare *Comitetul*) intrarea sau tranzitul pe teritoriul lor a persoanelor desemnate în anexele la Rezoluția nr. 1.737 (2006) și în anexa I din prezenta rezoluție, precum și a altor persoane desemnate de Consiliul de Securitate sau de Comitet ca participând, fiind direct asociate sau acordând sprijin activităților nucleare ale R.I. Iran cu risc de proliferare sau dezvoltării sistemelor de transport la țintă a armelor nucleare, inclusiv prin implicarea în achiziționarea de articole, bunuri, echipamente, materii și tehnologii vizate de paragrafele 3 și 4 ale Rezoluției nr. 1.737 (2006), cu excepția deplasărilor care au ca scop activități direct legate de articolele la care se referă alineatele b), i) și ii) ale paragrafului 3 al acestei rezoluții;

3. subliniază că nicio dispoziție a paragrafului de mai sus nu poate să constrângă un stat să refuze intrarea pe teritoriul său a propriilor resortisanți și că toate statele vor trebui să țină cont, în aplicarea acestor dispoziții, atât de considerente umanitare, printre care și obligațiile religioase, cât și de necesitatea de a atinge obiectivele Rezoluției nr. 1.737 (2006), inclusiv acolo unde se aplică articolul XV al Statutului AIEA;

4. decide că măsurile vizate la paragrafele 12, 13, 14 și 15 ale Rezoluției nr. 1.737 (2006) se vor aplica, de asemenea, tuturor persoanelor și entităților enumerate în anexa I la prezenta rezoluție;

5. decide că R.I. Iran nu trebuie să furnizeze, să vândă sau să transfere, direct ori indirect, de pe teritoriul său sau prin intermediul resortisanților săi ori utilizând vasele sau aeronavele sub pavilionul său, nicio armă ori material conex și că toate statele vor trebui să interzică achiziționarea acestor articole de la R.I. Iran de către resortisanții lor sau utilizând vasele și aeronavele sub pavilionul lor, fie că aceste articole provin sau nu de pe teritoriul iranian;

6. cheamă toate statele să dea dovadă de vigilență și reținere în furnizarea, vânzarea sau transferul, direct ori indirect, către R.I. Iran, de pe teritoriul lor sau prin intermediul propriilor resortisanți ori utilizând vasele sau aeronavele sub pavilionul lor, de tancuri, vehicule blindate de luptă, sisteme de artilerie de mare calibru, avioane de luptă, elicoptere de atac, vase de război, rachete și lansatoare de rachete, definite conform Registrului ONU de arme clasice, și în furnizarea către R.I. Iran a oricărei asistențe sau pregătiri tehnice, ajutor financiar, investiții, servicii de brokeraj sau altele, precum și în transferarea de

resurse și servicii financiare, legate de furnizarea, vânzarea, transferul, fabricarea sau utilizarea acestor articole în scopul prevenirii oricărei acumulări destabilizatoare de arme;

7. cheamă toate statele și instituțiile financiare internaționale să nu subscrie unor noi angajamente privind acordarea R.I. Iran de subvenții, asistență financiară și împrumuturi avantajoase decât în scopuri umanitare sau de dezvoltare;

8. cheamă toate statele să raporteze Comitetului, în termen de 60 de zile de la adoptarea prezentei rezoluții, măsurile pe care le vor lua pentru punerea în aplicare eficientă a dispozițiilor din paragrafele 2, 4, 5, 6 și 7 de mai sus;

9. exprimă convingerea că suspendarea prevăzută la paragraful 2 al Rezoluției nr. 1.737 (2006) și respectarea integrală de către R.I. Iran, verificată corespunzător, a exigențelor Consiliului Governorilor al AIEA vor contribui la găsirea unei soluții diplomatice negociate care să garanteze că programul nuclear al R.I. Iran servește exclusiv unor scopuri pașnice, subliniază disponibilitatea comunității internaționale de a acționa pentru o astfel de soluție, încurajează R.I. Iran, conformându-se dispozițiilor sus-menționate, să reia legăturile cu comunitatea internațională și cu AIEA și subliniază că asemenea legături vor servi intereselor R.I. Iran;

10. salută faptul că Republica Federală Germania, Republica Populară Chineză, Statele Unite ale Americii, Federația Rusă, Franța și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, sprijinite de Înaltul reprezentant al Uniunii Europene, rămân angajate în găsirea unei soluții negociate și încurajează R.I. Iran să dea curs propunerilor acestora din iunie 2006 (S/2006/521), incluse în anexa II la prezenta rezoluție, la care a subscrie și Consiliul de Securitate în Rezoluția nr. 1.696 (2006), și constată cu satisfacție că rămâne valabilă această ofertă, făcută de R.I. Iran, de a pune în practică un acord global pe termen lung, care ar permite dezvoltarea de relații și legături de cooperare cu această țară, fondate pe respect reciproc, și stabilirea încrederii internaționale în natura exclusiv pașnică a programului său nuclear;

11. reafirmă hotărârea de a consolida autoritatea AIEA, susține cu fermitate rolul Consiliului Governorilor al AIEA, adresează felicitări și încurajări directorului general și Secretariatului AIEA pentru profesionalismul și imparțialitatea de care continuă să dea dovadă pentru a încerca reglementarea chestiunilor în suspensie privind R.I. Iran în cadrul AIEA, subliniază că este necesar ca AIEA, recunoscută internațional pentru autoritatea în materie de verificare a respectării acordurilor de garanții generalizate, inclusiv în materie de deturnare a materialelor nucleare în scopuri nepașnice, conform statutului său, să continue să acționeze pentru clarificarea tuturor chestiunilor în suspensie privind programul nuclear al R.I. Iran;

12. solicită directorului general al AIEA să prezinte, în termen de 60 de zile, Consiliului Governorilor al AIEA și, în paralel, Consiliului de Securitate, spre examinare, un raport referitor la suspendarea completă și durabilă de către R.I. Iran a tuturor activităților menționate în Rezoluția nr. 1.737 (2006) și la aplicarea de către această țară a măsurilor prevăzute de Consiliul Governorilor și a

celorlalte prevederi ale Rezoluției nr. 1.737 (2006) și ale prezentei rezoluții;

13. afirmă că va examina măsurile luate de R.I. Iran în lumina raportului cerut la paragraful 12 de mai sus, care trebuie prezentat în termen de 60 de zile, și:

a) va suspenda aplicarea măsurilor sus-menționate, dacă R.I. Iran suspendă, și pentru atât timp cât va suspenda, toate activitățile legate de îmbogățirea și retratarea, inclusiv cele de cercetare și dezvoltare, în urma verificărilor AIEA, pentru a deschide calea negocierilor oneste în vederea ajungerii rapide la un rezultat reciproc acceptabil;

b) va pune capăt măsurilor vizate la paragrafele 2, 4, 5, 6 și 7 de mai sus, de îndată ce va constata, în urma primirii raportului la care se face referire în paragraful 12

de mai sus, că R.I. Iran respectă în întregime obligațiile impuse de rezoluțiile sale relevante și se conformează exigențelor Consiliului Guvernatorilor al AIEA, pe care acesta urmează să le confirme;

c) în cazul în care va reieși din raportul cerut la paragraful 12 de mai sus că R.I. Iran nu a aplicat dispozițiile Rezoluției nr. 1.737(2006) și ale prezentei rezoluții, va adopta, în virtutea art. 41 al cap. VII al Cartei Națiunilor Unite, orice alte măsuri potrivite pentru a convinge R.I. Iran să se conformeze acestor rezoluții și exigențelor AIEA și subliniază că noi decizii vor trebui luate dacă astfel de măsuri adiționale se vor dovedi necesare;

14. decide să urmărească în continuare această chestiune.

ANEXA I

A. Entități implicate în programul nuclear sau de rachete balistice

1. Grupul Industriilor Munițiilor și Metalurgiei, cunoscut și sub numele Grupul Industriei Munițiilor (*AMIG*) [AMIG controlează entitatea a 7-a a Tir, menționată în Rezoluția nr. 1.737 (2006) a Consiliului de Securitate pentru contribuția la programul de centrifugare al R.I. Iran; AMIG este controlat de Organizația Industriilor de Apărare, la care se referă Rezoluția nr. 1.737 (2006)]

2. Centrul de Cercetare și Producere a Combustibilului Nuclear de la Ispahan (NFRPC) și Centrul de Tehnologie Nucleară de la Ispahan (ENTC) (entități controlate de Compania de Producție și Achiziție de Combustibil Nuclear al Organizației Iraniene a Energiei Atomice, care participă la activitățile de îmbunătățire a uraniului)

3. Kavoshyar Company (companie subsidiară a Organizației Iraniene a Energiei Atomice, care a încercat să achiziționeze fibră de sticlă, cuptoare pentru incintele cu vid și material de laborator pentru programul nuclear iranian)

4. Parchin Chemical Industries (filială a Organizației Industriilor de Apărare, care produce muniții, explozibil și propergoli solizi pentru rachete și lansatoare de rachete)

5. Centrul de Cercetare Nucleară de la Karaj (entitate a diviziei de cercetare a Organizației Iraniene a Energiei Atomice)

6. Novin Energy Company (cunoscută și ca Pars Novin — entitate operând în cadrul Organizației Iraniene a Energiei Atomice, în numele căreia a transferat fonduri către entități asociate programului nuclear iranian)

7. Grupul Industriei Rachetelor de Croazieră, cunoscut și sub numele Grupul Industriei Rachetelor de Apărare Navale (producția și dezvoltarea rachetelor de croazieră; responsabil pentru rachetele navale, inclusiv rachetele de croazieră)

8. Banca Sepah și Banca Sepah International [acordă sprijin Organizației Industriilor Spațiale (*AIO*) și entităților subordonate, inclusiv Grupului Industrial Shahid Hemmat (*SHIG*) și Grupului Industrial Shahid Bagheri (*SBIG*), ambele menționate în Rezoluția nr. 1.737 (2006)]

9. Grupul Industrial Sanam (controlat de AIO, în numele căreia a achiziționat echipamente pentru programul de rachete)

10. Grupul Industrial Ya Mahdi (controlat de AIO, implicat în achiziționarea, la nivel internațional, a echipamentelor pentru rachete)

Entități ale Corpului Gardienilor Revoluției

1. Industriile Aeronautice Qods (produce motoare teleghidate, parașute, parapante, paramotoare etc.; Corpul Gardienilor Revoluției a afirmat că utilizează aceste echipamente în serviciul doctrinei războiului asimetric)

2. Compania de Servicii Aviatice Pars (asigură întreținerea diverselor aeronave, inclusiv MI-171 utilizate de forțele aeriene ale Corpului Gardienilor Revoluției)

3. Sho'a' Aviation (produce avioane ultrașoare pe care Corpul Gardienilor Revoluției a afirmat că le utilizează în serviciul doctrinei războiului asimetric)

Persoane implicate în programul nuclear sau de rachete balistice

1. Fereidoun Abbasi-Davani, cercetător în cadrul Ministerului Apărării și Logisticii Forțelor Armate (are legături cu Institutul de Fizică Aplicată și lucrează în strânsă colaborare cu Fakhrizadeh)

2. Mohsen Fakhrizadeh-Mahabadi, cercetător în cadrul Ministerului Apărării și Logisticii Forțelor Armate și fost director al Centrului de Cercetare în Domeniul Fizicii (*PHRC*) (AIEA a solicitat interogarea lui privind activitățile PHRC în perioada în care a lucrat acolo, dar R.I. Iran a refuzat)

3. Seyed Jaber Safdari, directorul uzinei de îmbogățire de la Natanz

4. Amir Rahimi, directorul Centrului de Cercetare și Producere a Combustibilului Nuclear de la Ispahan (centrul este plasat sub controlul Companiei de Producție și Achiziție a Combustibilului Nuclear al Organizației Iraniene a Energiei Atomice, care este implicat în activitățile de îmbogățire a uraniului)

5. Mohsen Hojati, șeful Grupului Industrial Fajr (grupul este menționat în Rezoluția nr. 1.737 (2006) pentru rolul său în programul de rachete balistice)

6. Mehrdada Akhlaghi Ketabachi, șeful Grupului Industrial Shahid Bagheri (*SBIG*) [grupul este menționat în Rezoluția nr. 1.737 (2006) pentru rolul său în programul de rachete balistice]

7. Naser Maleki, șeful Grupului Industrial Shahid Hemmat (*SHIG*) [grupul este menționat în Rezoluția nr. 1.737 (2006) pentru rolul său în programul iranian de rachete balistice; Maleki este oficial al Ministerului Apărării și Logisticii Forțelor Armate, fiind însărcinat cu supravegherea activităților programului de rachete balistice Shahab-3. Shahab-3 este o rachetă balistică iraniană de rază mare de acțiune utilizată în prezent]

8. Ahmad Derakhandeh, președinte-director general al Băncii Sepah [banca sprijină AIO și entitățile subordonate, inclusiv SHIG și SBIG, ambele menționate în Rezoluția nr. 1.737 (2006)]

Principalii responsabili ai Corpului Gardienilor Revoluției

1. Generalul de brigadă Morteza Rezaie, comandant adjunct al Corpului Gardienilor Revoluției

2. Viceamiralul Ali Akbar Ahmadian, șeful statului major

Elemente ale unui acord pe termen lung

Obiectivul nostru este dezvoltarea de relații și a unei cooperări cu R. I. Iran bazate pe respect reciproc și stabilirea încrederii internaționale în natura exclusiv pașnică a programului nuclear al R. I. Iran. Propunem un nou început în negocierea unui acord complet cu R. I. Iran, care să aibă drept depozitar Agenția Internațională a Energiei Atomice (AIEA) și să fie aprobat printr-o rezoluție a Consiliului de Securitate.

Pentru a crea condiții corespunzătoare de negociere, noi:

- vom reafirma dreptul R. I. Iran de a dezvolta energia nucleară în scopuri pașnice conform obligațiilor ce îi revin în virtutea Tratatului de neproliferare a armelor nucleare (denumit în continuare *NPT*) și, în acest context, vom reafirma sprijinul nostru pentru dezvoltarea de către R. I. Iran a unui program civil de energie nucleară;

- ne vom angaja să încurajăm activ construirea de noi reactoare de apă ușoară în R. I. Iran în cadrul proiectelor internaționale comune, conform statutului AIEA și *NPT*;

- vom conveni suspendarea discuțiilor din Consiliul de Securitate privind programul nuclear iranian, de îndată ce negocierile vor fi reluate.

R. I. Iran:

- se va angaja să răspundă tuturor preocupărilor pe care AIEA încă le mai manifestă, cooperând pe deplin cu aceasta;

- va suspenda toate activitățile de îmbogățire și retratare care vor trebui verificate de AIEA, după cum au cerut Consiliul Guvernatorilor al AIEA și Consiliul de Securitate, și se va angaja să le mențină suspendate în timpul negocierilor;

- va relua aplicarea protocolului adițional.

Domenii de cooperare viitoare, care trebuie examinate în cursul negocierilor pentru un acord pe termen lung

1. Nuclear

Vom lua următoarele măsuri:

Drepturile R. I. Iran în materie de energie nucleară:

- reafirmarea dreptului inalienabil al R. I. Iran de a utiliza energia nucleară în scopuri pașnice fără discriminare, în conformitate cu articolele I și II ale *NPT*, și cooperarea cu R. I. Iran la elaborarea de către acesta a unui program nuclear civil;

- negocierea și punerea în practică a unui acord de cooperare nucleară Euratom/R. I. Iran.

Reactoare de apă ușoară

- sprijinirea activă a construirii de noi reactoare cu apă ușoară în R. I. Iran, în cadrul unor proiecte internaționale comune și în conformitate cu statutul AIEA și cu *NPT*, utilizând tehnologii perfecționate, inclusiv prin autorizarea transferului articolelor necesare și furnizarea tehnologiilor de vârf pentru protejarea reactoarelor de cutremure;

3. Generalul de brigadă Mohammad Reza Zahedi, comandant al forțelor terestre

4. Contraamiral Morteza Safari, comandantul forțelor maritime

5. Generalul de brigadă Mohammad Hejazi, comandantul forțelor de rezistență Bassij

6. Generalul de brigadă Qasem Soleimani, comandantul forțelor Qods

7. Generalul Zolqadr, ofițer al Corpului Gardienilor Revoluției, viceministru de interne pentru securitate

ANEXA II

- ofertă de cooperare privind gestionarea combustibilului nuclear iradiat și a deșeurilor radioactive, prin intermediul unor aranjamente corespunzătoare.

Dezvoltare-cercetare în materie de energie nucleară

- ofertă de cooperare substanțială în materie de cercetare-dezvoltare, inclusiv eventuala furnizare de reactoare de cercetare cu apă ușoară, în special în domeniile de producere a radioizotopilor, a cercetării de bază și a aplicațiilor nucleare în medicină și agricultură

Garanții privind combustibilul

- acordarea de asigurări multiple, juridic constrângătoare, R. I. Iran în privința combustibilului, vizând:

- participarea ca partener la o facilitate internațională instalată în Federația Rusă, care să îi furnizeze servicii de îmbogățire pentru a putea dispune de o sursă fiabilă de carburant pentru reactoarele sale nucleare. Sub rezerva negocierilor, această instalație ar putea îmbogăți toată hexafluorura de uraniu (UF_6) produsă în R. I. Iran;

- constituirea, pe o bază comercială, a unui stoc de combustibil nuclear, care să asigure aprovizionarea cu combustibil nuclear a R. I. Iran pe o perioadă de până la cinci ani, cu participarea și supravegherea AIEA;

- dezvoltarea, împreună cu AIEA, a unui mecanism multilateral permanent care să permită accesul fiabil la combustibilul nuclear, pe baza ideilor de examinat la viitoarea reuniune a Consiliului Guvernatorilor.

Reexaminarea moratoriului

În privința eforturilor comune pentru instaurarea încrederii internaționale, acordul pe termen lung ar trebui să conțină o clauză de reexaminare a tuturor aspectelor sale, care să prevadă:

- confirmarea de către AIEA că toate chestiunile și preocupările în suspensie în atenția sa, inclusiv activitățile susceptibile să aibă o dimensiune nucleară militară, au fost soluționate;

- confirmarea că R. I. Iran nu desfășoară activități nucleare nedeclarate sau că nu există materiale nucleare nedeclarate în R. I. Iran și că încrederea internațională privind caracterul exclusiv pașnic al programului nuclear civil iranian a fost restabilită.

2. Chestiuni politice și economice

Cooperarea regională în materie de securitate

- sprijin pentru o nouă conferință destinată promovării dialogului și cooperării regionale în materie de securitate

Comerț și investiții internaționale

- îmbunătățirea accesului R. I. Iran la economia, piețele și capitalul internațional, prin sprijinirea concretă a integrării depline în structurile internaționale, printre care Organizația Mondială a Comerțului, și crearea cadrului necesar creșterii investițiilor directe pe teritoriul său și schimburilor comerciale (inclusiv printr-un acord de cooperare comercială

și economică cu Uniunea Europeană). Măsuri ar putea fi luate pentru a lărgi accesul la bunuri de bază și tehnologii de vârf

Aviația civilă

Cooperarea în domeniul aviației civile, inclusiv prin eventuala ridicare a restricțiilor impuse fabricanților din Statele Unite ale Americii și Europa în privința exportului de avioane civile în R. I. Iran, ceea ce ar lărgi perspectivele R. I. Iran de a-și reînnoi flota de avioane de linie.

Parteneriatul în domeniul energiei

• stabilirea unui parteneriat pe termen lung în domeniul energiei între R. I. Iran, Uniunea Europeană și alți parteneri interesați, cu aplicații concrete

Infrastructura de telecomunicație

• sprijinirea modernizării infrastructurii de telecomunicație a R. I. Iran și furnizarea acesteia de servicii performante de acces la internet, inclusiv prin ridicarea eventualelor restricții impuse exporturilor Statelor Unite ale Americii și altor țări

Cooperarea în domeniul de înaltă tehnologie

Cooperarea în domeniul de înaltă tehnologie și în alte domenii urmează a fi convenită.

Agricultura

• sprijinirea dezvoltării agriculturii iraniene, inclusiv prin eventualele acces al R. I. Iran la produsele, tehnologiile și echipamentele agricole ale Statelor Unite ale Americii și Europei.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.749/2007 privind situația din Republica Ruanda

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale, în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite

nr. 1.749/2007 privind situația din Republica Ruanda, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

București, 10 aprilie 2007.
Nr. A/3.361.

ANEXĂ

REZOLUȚIA Nr. 1.749/2007*)

a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind situația din Republica Ruanda, adoptată la 28 martie 2007

Consiliul de Securitate,

reamintind rezoluțiile sale nr. 918 (1994) din 17 mai 1994, nr. 1.005 (1995) din 17 iulie 1995, nr. 1.011 (1995) din 16 august 1995, nr. 1.013 (1995) din 7 septembrie 1995, nr. 1.053 (1996) din 23 aprilie 1996 și nr. 1.161 (1998) din 9 aprilie 1998,

după examinarea raportului Comitetului Consiliului de Securitate instituit prin Rezoluția nr. 918 (1994) privind Republica Ruanda din 28 decembrie 2006 (S/2006/1.049) și raportul oral al președintelui Comitetului Consiliului de Securitate instituit prin Rezoluția nr. 918 (1994) privind Republica Ruanda din 13 martie 2007,

luând notă de scrisoarea din 2 martie 2007, adresată președintelui Consiliului de Securitate (S/2007/121) de către reprezentantul permanent al Republicii Ruanda la ONU, prin care se solicită încetarea măsurilor impuse prin paragraful 11 al Rezoluției nr. 1.011 (1995),

reamintind încetarea la 1 septembrie 1996 a restricțiilor impuse prin paragraful 13 al Rezoluției nr. 918 (1994), în conformitate cu prevederile paragrafului 8 al Rezoluției nr. 1.011 (1995) și reafirmând măsurile impuse prin paragrafele 9 și 10 ale Rezoluției nr. 1.011 (1995),

accentuând importanța cooperării cu toate statele, în special cele din regiune, cu comitetele Consiliului de Securitate instituite în baza rezoluțiilor nr. 918 (1994) și nr. 1.533 (2004) și cu Grupul de experți instituit prin Rezoluția nr. 1.533 (2004), pe perioada îndeplinirii mandatului său, reînnoit prin Rezoluția nr. 1.698 (2006),

subliniind, de asemenea, necesitatea ca statele din regiune să asigure ca armamentul și materialul conex livrate lor să nu ajungă în posesia grupărilor armate și să nu fie utilizate de astfel de grupuri,

*) Traducere.

salutând evoluțiile pozitive din Republica Ruanda și Regiunea Marilor Lacuri, în special semnarea Pactului privind securitatea, stabilitatea și dezvoltarea în Regiunea Marilor Lacuri în cadrul celui de-al doilea summit al Conferinței internaționale referitoare la Regiunea Marilor Lacuri, desfășurată la Nairobi, Kenya, la 15 decembrie 2006, și încurajând părțile semnatare să ratifice acest pact cât mai rapid și să asigure aplicarea lui promptă,

reiterând solicitarea ca statele din regiune să își întărească cooperarea în scopul consolidării păcii în regiune, acționând în virtutea prevederilor art. 41 al cap. VII din Carta Națiunilor Unite,

1. decide încetarea imediată a măsurilor impuse prin paragraful 11 al Rezoluției nr. 1.011 (1995);
2. decide să urmărească în continuare această chestiune.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

O R D I N

privind publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.731/2006 privind situația din Republica Liberia

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale, în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul nr. 1.731/2006 privind situația din Republica Liberia, Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului nr. 1.731/2006 privind situația din Republica Liberia, de Securitate al Organizației Națiunilor Unite prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

București, 10 aprilie 2007.
Nr. A/3.362.

ANEXĂ

REZOLUȚIA Nr. 1.731/2006*) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind situația din Republica Liberia, adoptată la 20 decembrie 2006

Consiliul de Securitate,

reamintind rezoluțiile sale și declarațiile președintelui său privind situația din Republica Liberia și Africa de Vest, salutând progresele rapide înregistrate de Guvernul Republicii Liberia în intervalul decurs din ianuarie 2006 până în prezent, în scopul reclădirii Republicii Liberia, cu sprijinul comunității internaționale, în beneficiul tuturor liberienilor,

reamintind decizia sa de a nu reînnoi măsurile cuprinse în paragraful 10 al Rezoluției nr. 1.521 (2003) privind producția de bușteni rotunzi și cherestea originari din Republica Liberia și evidențiind că progresul Republicii Liberia în sectorul producției de cherestea trebuie să continue cu punerea efectivă în aplicare și respectarea integrală a Legii naționale privind reforma în domeniul forestier, promulgată la 5 octombrie 2006, în special în domeniul stabilirii drepturilor funciare și a regimului juridic al terenurilor,

salutând cooperarea continuă a Guvernului Republicii Liberia cu Sistemul de certificare a Procesului Kimberley și luând notă de progresul Republicii Liberia privind instituirea controalelor interne necesare și a altor solicitări pentru a respecta cerințele minime ale Procesului Kimberley,

subliniind importanța continuă a Misiunii ONU din Republica Liberia (*UNMIL*) în îmbunătățirea condițiilor de securitate din Republica Liberia și în sprijinirea extinderii de către noul guvern a autorității pe întreg teritoriul țării, în particular în regiunile producătoare de diamante și de cherestea și în zonele de graniță,

recunoscând necesitatea ca noile forțe de securitate liberiene, create în urma unor verificări și instruirii riguroase, să-și asume responsabilități sporite în materie de securitate națională și luând notă de necesitatea ca forțele liberiene să beneficieze de echipament umanitar, medical și/sau de instruire,

luând notă de Raportul Grupului de experți al ONU privind Liberia, din 20 decembrie 2006 (S/2006/976), inclusiv referirile la diamante, cherestea, cauciuc și arme,

după examinarea măsurilor impuse prin paragrafele 2, 4 și 6 ale Rezoluției nr. 1.521 (2003) și prin paragraful 1 al Rezoluției nr. 1.532 (2004) și a progreselor înregistrate în îndeplinirea condițiilor impuse prin paragrafele 5 și 7 ale Rezoluției nr. 1.521 (2003) și ajungând la concluzia că au fost făcute progrese insuficiente în acest sens,

subliniind hotărârea sa în vederea susținerii Guvernului Republicii Liberia în eforturile de a îndeplini condițiile respective și încurajând donatorii să facă același lucru,

*) Traducere.

estimând că, în pofida progresului semnificativ din Republica Liberia, situația din zonă continuă să reprezinte o amenințare la adresa păcii și securității internaționale la nivel regional,

acționând în baza cap. VII din Carta Națiunilor Unite,

1. decide, în baza propriei evaluări privind progresele înregistrate în îndeplinirea condițiilor impuse în vederea încetării măsurilor prevăzute în Rezoluția nr. 1.521 (2003):

a) să reînnoiască măsurile referitoare la armament, impuse prin paragraful 2 al Rezoluției nr. 1.521 (2003) și modificate prin paragrafele 1 și 2 ale Rezoluției nr. 1.683 (2006), și să reînnoiască măsurile privind călătoriile impuse prin paragraful 4 al Rezoluției nr. 1.521 (2003), pentru o perioadă de 12 luni de la data adoptării prezentei rezoluții;

b) că măsurile privind armamentul, impuse prin paragraful 2 (a) și (b) al Rezoluției nr. 1.521 (2003), nu se vor aplica în cazul aprovizionării cu echipament militar neletal, exceptând armele și muniția neletale, a membrilor forțelor de poliție și securitate ale Guvernului Republicii Liberia, care au fost verificate și instruite de la data instituirii UNMIL, în octombrie 2003, după o notificare prealabilă a Comitetului înființat în baza paragrafului 21 al Rezoluției nr. 1.521 (2003);

c) să reînnoiască măsurile privind diamantele, impuse prin paragraful 6 al Rezoluției nr. 1.521 (2003) și reînnoite prin paragraful 4 al Rezoluției nr. 1.689 (2006) pentru o perioadă adițională de 6 luni, cu o analiză a Consiliului după 4 luni, în scopul de a oferi Guvernului Republicii Liberia suficient timp pentru a stabili un regim eficient de acordare a certificatului de origine pentru comerțul liberian cu diamante neșlefuite, care să fie transparent și verificabil la nivel internațional, în perspectiva de a deveni membru al Procesului Kimberley, și solicită Guvernului Republicii Liberia să pună la dispoziția Comitetului de sancțiuni înființat în baza paragrafului 21 al Rezoluției nr. 1.521 (2003) o descriere detaliată a regimului propus;

d) să revizuiască, la cererea Guvernului Republicii Liberia, oricare dintre măsurile de mai sus, în măsura în care Guvernul va raporta Consiliului îndeplinirea condițiilor de ridicare a măsurilor impuse prin Rezoluția nr. 1.521 (2003) și va pune la dispoziția Consiliului informațiile relevante pentru justificarea evaluării sale;

2. menționează că măsurile impuse prin paragraful 1 al Rezoluției nr. 1.532 (2004) rămân valabile și reconfirmă intenția de a revizui aceste măsuri cel puțin o dată pe an;

3. încurajează Guvernul Republicii Liberia să beneficieze de oferta UNMIL în vederea formării de patrulare mixte împreună cu Autoritatea pentru dezvoltare forestieră, cu scopul de a întări controlul guvernului în zonele împădurite;

4. decide să extindă mandatul actualului Grup de experți, numit în baza paragrafului 5 al Rezoluției nr. 1.689 (2006), până la 20 iunie 2007, în vederea îndeplinirii următoarelor sarcini:

a) efectuarea unei misiuni de evaluare a aplicării rezoluției în Republica Liberia și în statele învecinate pentru a investiga și elabora un raport privind punerea în aplicare și încălcarea măsurilor impuse prin Rezoluția nr. 1.521 (2003) și reînnoite prin paragrafele 1 și 2 de mai sus, conținând orice informații relevante pentru desemnarea de către Comitet a persoanelor fizice menționate în paragraful 4 a) al Rezoluției nr. 1.521 (2003) și în paragraful 1 al Rezoluției nr. 1.532 (2004) și care să includă diferitele surse de finanțare pentru comerțul ilicit de arme, cum sunt cele provenite din resursele naturale;

b) evaluarea impactului și eficienței măsurilor impuse prin paragraful 1 al Rezoluției nr. 1.532, inclusiv, în mod particular a celor având ca obiect bunurile aparținând fostului președinte Charles Taylor;

c) evaluarea punerii în aplicare a legislației în domeniul forestier, aprobată de Congresul Republicii Liberia la 19 septembrie 2006 și promulgată de președintele Johnson Sirleaf la 5 octombrie 2006, a progreselor, precum și a impactului umanitar și socioeconomic al măsurilor impuse prin paragrafele 2, 4 și 6 ale Rezoluției nr. 1.521 (2003) și reînnoite prin paragraful 1 al Rezoluției nr. 1.647 (2005);

d) raportarea către Consiliu, prin intermediul Comitetului, până la 6 iunie 2007, privind toate temele menționate în prezentul paragraf și punerea la dispoziția Comitetului, după caz, înaintea datei stabilite, de actualizări informale privind progresul înregistrat în îndeplinirea condițiilor pentru ridicarea măsurilor impuse prin paragraful 6 al Rezoluției nr. 1.521 (2003) și progresele înregistrate în industria lemnului de la data ridicării măsurilor restrictive prevăzute în paragraful 10 al Rezoluției nr. 1.521 (2003) în iunie 2006;

e) cooperarea cu alte grupuri de experți relevante, în particular cu cel pentru Côte d'Ivoire, înființate în baza Rezoluției nr. 1.708 (2006) din 14 septembrie 2006 și cu Sistemul de certificare a Procesului Kimberley;

f) identificarea și prezentarea de recomandări privind domeniile în care capacitatea statelor din regiune poate fi întărită pentru a facilita punerea în aplicare a măsurilor impuse prin paragraful 4 al Rezoluției nr. 1.521 (2003) și prin paragraful 1 al Rezoluției nr. 1.532 (2004);

5. solicită secretarului general să întreprindă măsurile necesare, cu titlu de excepție, în vederea renumirii actualilor membri ai Grupului de experți, așa cum se face referire în scrisoarea sa adresată președintelui Consiliului de Securitate, din 27 iunie 2006 (S/2006/438), și să întreprindă aranjamentele financiare și de securitate pentru a susține activitatea panelului;

6. solicită tuturor statelor și Guvernului Republicii Liberia să coopereze deplin cu Grupul de experți privind toate aspectele mandatului său;

7. încurajează Procesul Kimberley să informeze, dacă e necesar, Consiliul de Securitate, prin intermediul Comitetului său, privind orice posibilă vizită de evaluare în Republica Liberia și concluziile sale privind progresul făcut de Guvernul Republicii Liberia în vederea includerii în Sistemul de certificare a Procesului Kimberley;

8. decide să urmărească în continuare această chestiune.

REPUBLICĂRI

Legea voluntariatului nr. 195/2001*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează participarea persoanelor fizice la acțiuni de voluntariat organizate de persoane juridice de drept public și de drept privat, fără scop lucrativ, în România.

Art. 2. — În sensul prezentei legi:

a) *voluntariatul* este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială;

b) *activitatea de interes public* este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistența și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea;

c) *organizația gazdă* este persoană juridică de drept public sau persoană juridică de drept privat, fără scop patrimonial, care administrează activitatea de voluntariat. În raport cu natura activității desfășurate, complexitatea acesteia, riscurile pe care le implică, impactul produs, respectiv răspunderea pe care o implică, între părți se poate încheia un contract de voluntariat;

d) *contract de voluntariat* este o convenție cu titlu gratuit, încheiată între o persoană fizică, denumită *voluntar*, și o persoană juridică, denumită *organizație gazdă*, în temeiul căreia prima persoană se obligă față de a doua să presteze o activitate de interes public fără a obține o contraprestație materială;

e) *beneficiarul voluntariatului* este persoana fizică sau juridică în folosul căreia se desfășoară activitatea de voluntariat. Organizația gazdă poate fi identică sau diferită de beneficiarul voluntariatului.

Art. 3. — Prezenta lege se fundamentează pe următoarele principii:

a) participarea ca voluntar, pe baza consimțământului liber exprimat;

b) implicarea activă a voluntarului în viața comunității;

c) desfășurarea voluntariatului cu excluderea oricărei contraprestații materiale din partea beneficiarului activității;

d) participarea persoanelor la activitățile de voluntariat se face pe baza egalității de șanse și de tratament, fără niciun fel de discriminare.

Art. 4. — Activitățile voluntare izolate, sporadic prestate, în afara raporturilor cu persoanele juridice prevăzute la art. 1, din rațiuni familiale, de prietenie sau de bună vecinătate, nu fac obiectul prezentei legi.

Art. 5. — Autoritățile locale oferă sprijin în derularea stagiilor de voluntariat, acordând prioritate activităților care se adresează tinerilor din categoriile sau zonele defavorizate.

Art. 6. — (1) Este interzis să se încheie contract de voluntariat în scopul de a evita încheierea unui contract individual de muncă sau, după caz, a unui contract civil de prestări de servicii ori a altui contract civil cu titlu oneros pentru efectuarea prestațiilor respective.

(2) Sunt lovite de nulitate absolută contractele de voluntariat încheiate cu aplicarea dispozițiilor prezentei legi de persoanele juridice prevăzute la art. 1, în scopul evitării încheierii unui contract individual de muncă sau, după caz, a unui contract civil de prestări de servicii ori a altui contract civil cu titlu oneros.

(3) Participarea ca voluntar nu poate substitui serviciul militar sau alte formule alternative care înlocuiesc serviciul militar și nu poate reprezenta un echivalent pentru un loc de muncă remunerat.

(4) Voluntarilor cetățeni străini le este garantată rezidența pe durata stagiului de voluntariat.

Art. 7. — (1) În sensul programului de acțiune comunitar „Tineret”, *tânăr voluntar* este persoana cu vârsta cuprinsă între 18 și 25 de ani care încheie, în condițiile legii, un contract de voluntariat pentru o perioadă limitată, urmărindu-se dezvoltarea aptitudinilor și formarea experienței personale și interculturale, contribuind în același timp la binele comunității.

(2) Tânărul voluntar participă într-un stat membru al Uniunii Europene, altul decât cel în care își are reședința ori domiciliul, sau într-un stat terț la o activitate nelucrative și neremunerată, care prezintă importanță pentru comunitate și are o durată limitată de maximum 12 luni, în cadrul unui proiect recunoscut de statul respectiv și de Uniunea Europeană.

(3) Stagiile comunitare de voluntariat pentru tineri, în funcție de durata prevăzută, se diferențiază în stagii pe termen lung, cu durata între 3 luni și un an, și stagii pe termen scurt, cu durata între 3 săptămâni și 3 luni.

(4) Pentru programul de acțiune comunitar „Tineret” organizația gazdă asigură tânărului voluntar acoperirea cheltuielilor de transport intern, cazare și masă completă. Din fonduri de la Comisia Europeană se asigură transportul extern și o indemnizație de deplasare neimpozabilă, sub formă de bani de buzunar, pe întreaga durată a stagiului de voluntariat.

(5) La sfârșitul stagiului de voluntariat, în cadrul programului de acțiune comunitar „Tineret” se va elibera de către Comisia Europeană un certificat nominal care să recunoască prestarea activității de voluntar, precum și experiența și aptitudinile dobândite.

CAPITOLUL II

Contractul de voluntariat

Art. 8. — (1) Voluntariatul se desfășoară pe baza unui contract încheiat în formă scrisă, sub sancțiunea nulității absolute, între voluntar și organizația gazdă, în condiții de libertate contractuală a părților și cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Organizația gazdă este obligată să păstreze un registru de evidență a voluntarilor, a duratei și a tipului activității desfășurate de aceștia.

(3) Dacă părțile convin că este oportun un contract de voluntariat, acesta se încheie în două exemplare, dintre

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 339/2006 pentru modificarea și completarea Legii voluntariatului nr. 195/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 27 iulie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea voluntariatului nr. 195/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 24 aprilie 2001 și a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 58/2002 pentru modificarea și completarea Legii voluntariatului nr. 195/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 30 august 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 629/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 25 noiembrie 2002.

care unul se păstrează în mod obligatoriu în evidența persoanei juridice.

Art. 9. — În contractul de voluntariat trebuie să fie stipulate cel puțin următoarele drepturi ale voluntarului:

a) desfășurarea activității în concordanță cu capacitatea și disponibilitatea sa;

b) asigurarea de către organizația gazdă a desfășurării activităților în condițiile legale de protecție a muncii, în funcție de natura și de caracteristicile activității respective;

c) asigurarea de către organizația gazdă, în condițiile prevăzute de lege, împotriva riscurilor de accident și de boală sau a altor riscuri care decurg din natura activității; în lipsa asigurării, orice daune suferite de voluntar în decursul desfășurării activității de voluntariat se suportă integral de organizația gazdă, dacă acestea nu au fost determinate de culpa voluntarului. Voluntarul poate renunța la acest drept. Renunțarea trebuie să fie expresă și se exprimă în scris;

d) eliberarea de către organizația gazdă, la terminarea perioadei de voluntariat, a unui certificat nominal care să recunoască prestarea activității de voluntar, precum și experiența și aptitudinile dobândite;

e) în funcție de înțelegerea dintre organizația gazdă și voluntar, se poate stabili rambursarea de către organizația gazdă, în condițiile convenite în contract, a cheltuielilor efectuate pentru realizarea activității. Renunțarea de către voluntar la acest drept echivalează cu un act de liberalitate.

Art. 10. — Contractul de voluntariat urmează să cuprindă cel puțin următoarele obligații ale voluntarului:

a) să îndeplinească sarcinile primite din partea organizației gazdă;

b) să păstreze confidențialitatea informațiilor la care are acces în cadrul activității de voluntariat;

c) să participe la cursurile de instruire organizate, inițiate sau propuse de organizația gazdă pentru o mai bună desfășurare a activității voluntarului;

d) voluntarul este răspunzător pentru daunele morale sau materiale aduse organizației gazdă în cadrul activității de voluntariat din propria culpă.

Art. 11. — În executarea contractului de voluntariat voluntarul se subordonează conducerii persoanei juridice cu care a încheiat contractul.

Art. 12. — Executarea obligațiilor contractuale ce revin voluntarului nu se poate face prin reprezentare.

Art. 13. — Răspunderea pentru neexecutarea sau pentru executarea necorespunzătoare a contractului de voluntariat este supusă regulilor prevăzute de Codul civil.

Art. 14. — Dacă pe parcursul executării contractului de voluntariat intervine, independent de voința părților, o situație de natură să îngreuneze executarea obligațiilor ce revin voluntarului, contractul va fi renegociat, iar dacă situația face imposibilă executarea în continuare a contractului, acesta este reziliat de plin drept.

Art. 15. — Renegocierea contractului de voluntariat se face la cererea scrisă a uneia dintre părți, în condițiile stabilite prin contract.

Art. 16. — Denunțarea unilaterală a contractului de voluntariat are loc din inițiativa oricăreia dintre părți și se face în formă scrisă, cu arătarea motivelor. Condițiile denunțării se stabilesc prin contract, termenul stabilit pentru prezentarea preavizului fiind de 30 de zile.

Art. 17. — Litigiile izvorâte din încheierea, modificarea, executarea sau încetarea contractului de voluntariat sunt de competența instanțelor judecătorești, dacă părțile contractului nu le pot rezolva pe cale amiabilă. Acțiunile izvorâte din contractul de voluntariat sunt scutite de taxă de timbru.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 18. — Se exceptează de la dispozițiile prezentei legi pompierii voluntari din cadrul serviciilor de pompieri civili constituie conform Ordonanței Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/1997, cu modificările ulterioare*).

Art. 19. — La concursurile organizate pentru ocuparea de posturi, dacă doi sau mai mulți candidați obțin punctaje egale, autoritățile și instituțiile publice, precum și cele private pot să acorde punctaj suplimentar persoanelor care prezintă unul sau mai multe certificate nominale de voluntariat prin care se recunoaște prestarea activității de voluntariat, precum și experiența dobândite, în condițiile în care acestea constituie criterii de selecție.

Art. 20. — Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 a fost abrogată prin Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 21 iulie 2006. Legea nr. 307/2006 nu mai reglementează „serviciile de pompieri civili”, ci consacră „serviciile de urgență voluntare sau private”.

TARIFE

pentru publicarea unor acte în Monitorul Oficial al României care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2007

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- 1.1. Ordine ale miniștrilor, precizări, instrucțiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administrației publice centrale și de alte instituții publice, care nu sunt prevăzute de Constituție, republicată, în art. 78, 100, 108, 115 și 147 50 lei/pag. manuscris
- 1.2. Deciziile pronunțate de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție 50 lei/pag. manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a III-a

- 2.1. Pierderi de acte, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești 15 lei/anunț
- 2.2. Citații la care numărul persoanelor citate este mai mare de unul 15 lei/anunț + 5 lei/rând tabel
- 2.3. Publicarea ordonanței judecătorești privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată, a cambiei și a biletului la ordin 65 lei/pag. manuscris
- 2.4. Publicarea ordonanței de clasare a comisiei de cercetare a averilor sau a hotărârii irevocabile a instanței judecătorești, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată 65 lei/pag. manuscris
- 2.5. Acte procedurale ale instanțelor judecătorești, a căror publicare este prevăzută de lege 65 lei/pag. manuscris
- 2.6. Extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română 80 lei/anunț
- 2.7. Concursuri pentru ocuparea posturilor didactice în învățământul superior și a posturilor vacante de funcționari publici, precum și alte concursuri prevăzute de lege 65 lei/pag. manuscris
- 2.8. Anunțuri privind data la care au loc adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, precum și perioada de depunere a propunerilor de candidaturi pentru Consiliul Superior al Magistraturii (C.S.M.) 65 lei/pag. manuscris
- 2.9. Deciziile Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității 65 lei/pag. manuscris
- 2.10. Publicarea declarațiilor de avere potrivit legii 50 lei/pag. manuscris
- 2.11. Publicarea raportului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii și a raportului privind starea justiției 50 lei/pag. manuscris
- 2.12. Publicarea rapoartelor periodice de activitate ale autorităților publice 50 lei/pag. manuscris
- 2.13. Bilanțuri de ocupare a forței de muncă pe județe și la nivel național 50 lei/pag. manuscris
- 2.14. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 65 lei/pag. manuscris
- 2.15. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a IV-a

- 3.1. Publicarea integrală sau în extras a încheierilor judecătorului delegat pentru autorizarea constituirii societăților comerciale și de înmatriculare a acestora 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.2. Publicarea următoarelor acte: 90 lei/pag. manuscris
- proiecte de fuziune/divizare
  - acte adiționale
  - somații
  - convocări AGA
  - hotărâri AGA
  - acte de numire a lichidatorilor
  - bilanțuri contabile ale lichidatorilor
  - raportări ale cenzorilor în caz de lichidare
  - bilanțuri ale băncilor
  - hotărâri judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege
  - alte acte a căror publicare este prevăzută de lege
- 3.3. Publicarea bilanțului și contului de profit și pierderi (anunțuri-extras) 80 lei/anunț
- 3.4. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a V-a

- 4.1. Publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel național și de ramură Tariful se calculează în funcție de numărul de pagini și de tirajul comandat

5. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a VI-a

- 5.1. Publicarea anunțurilor prevăzute de O.U.G. nr. 34/2006 privind achizițiile publice 50 lei/pag. manuscris
- 5.2. Publicarea anunțurilor prevăzute de O.U.G. nr. 54/2006 privind concesiunile de bunuri proprietate publică 50 lei/pag. manuscris
- 5.3. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 50 lei/pag. manuscris
- 5.4. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

6. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a VII-a

- 6.1. Publicarea încheierii judecătorului delegat de înmatriculare a societății cooperatve 31,5 lei/pag. manuscris
- 6.2. Publicarea următoarelor acte: 90 lei/pag. manuscris
- proiecte de fuziune/divizare vizate de judecătorul delegat
  - acte adiționale
  - hotărâri AGA prin care se aprobă situația financiară anuală sau se majorează capitalul social > 10%
  - acte de dizolvare a societății cooperatve
  - alte modificări ale actului constitutiv al societății absorbante
  - act de numire a lichidatorilor
  - publicarea hotărârii irevocabile a tribunalului de anulare a hotărârii AGA
  - alte acte a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației
- 6.3. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948368 152533